

Kalbimize saplandı beş bıçak, kalbimiz daha güçlü çarpacak!

Dersim: 2 Şubat 2011 tarihinde şehit düşen TKP/ML MK üyesi **Sefagül Kesgin**, TİKKO Dersim Bölge Komutanı **Nurşen Arslan** ve TİKKO komutan ve savaşçıları **Gülizar Özkan**, **Derya Aras** ve **Fatma Acar**'ın mezar yerlerinin açıklanması ve aileleriyle yolda-

şlarının cenazeleri almalarının ardından cenaze töreni Dersim Merkez'de gerçekleşti. Yüzlerce insanın katıldığı cenaze töreninin ardından şehit düşen gerillalar, kavga yeminleri ve savaş sloganları ile Dersim Belediye (Asri) Mezarlığı'na defnedildi.

“Onları tanıma şansım hiç olmadığından anılarımı çok dinlemiştir başka yoldaşlardan. Onların mücadeledeki azmini, davaya olan bağlılıklarını ve insanlara karşı olan mütevaziliklerini büyük bir hayranlıkla anlatır birlikte mücadele yürüten yoldaşları.”

İlgili haber, izlenim: 02-14-15

Haftalık Özgür gelecek Pêşeroja Azad

Sayı: 105 Gerçekler devrimcidir!

12-18 Haziran 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

“Çözüm” adı altında, Kürt halkının özgürlük ve kurtuluş mücadelesini cendereye almak isteyen devlet, sürecin başladığı günden bu yana T. Kürdistan'ı HES'lerle, maden ve taş ocaklarıyla ve de olmazsa olmaz karakol-kale-kollarla çevirdi, çevirmeye devam ediyor. Kürt köylüsü de başta Lice olmak üzere birçok bölgede kalekol yapımlarına karşı isyan ediyor ve eylemlerle bunu engellemeye çalışıyor.

Daha 1 yıl olmadı; Lice'de kalekol yapımına karşı çıkan **Medeni Yıldırım**'ı katletti bu devlet. 7 Haziran günü ise **Ramazan Baran** ve **Baki Akdemir**'i hedef aldı, devletin kurşunları...

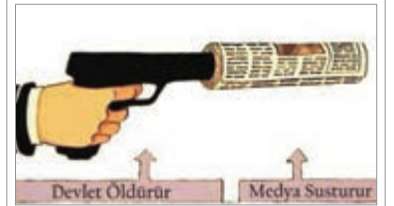
Ne de olsa katletmeye alışkındılar. Ve en iyi onlar bilirdi can almayı. Gezi İsyanı'nda gençleri katleden de bu devletti, Soma'da yüzlerce işçiye maden ocağını mezar eden de... Ve hepsinde aynı pervasızlık ve aymazlıkla... Halk bu devleti Gezi'de gördü, Soma'da gördü ve şimdi de Lice'de görüyor. Gezi'den bu yana evlerine dönmeyen, Soma'da öfkeyi sokağa taşıran halk; bu kez de saldırılara rağmen Lice için sokaktaydı.

Lice'ye bak, devleti gör!

Özgür Gelecek'ten

Devlet öldürür, medya susturur!

Merhaba

AKP, bir taraftan “çözüm kullayları” örgütlediği Amed'de, bir taraftan da kalekollara karşı çıkan Kürtlere kurşun sıkmaya devam ediyor.

Eğer anaakım medyayı seyrediyorsanız, bu olaydan ya haberdar bile değilsinizdir ya da bildiğiniz Ramazan'ın “eylemcilerin arasına sızmaya çalışan PKK militanı olduğu” (ve kuşkusuz ki bu yüzden ölümü hak ettiği) ve Baki'nin cesedinin ise sonradan bulunduğu! Burjuva medyanın işi bu. Sosyal medyada yaygınlaşan yukarıdaki resimdeki gibi her şey; devlet öldürüyor, medya üzerine koyu bir örtü örterek susturmaya çalışıyor.

“Ez qurbana birına te bibim” (Yarana kurban olayım) diyen anayı, “Kürt halkının başı sağolsun” diyen babayı kim susturabilir? Ya Kürdistan'a gözünü açan “Gezizekalları”?

Emekçinin Gündemi

Geçmişten geleceğe, ileriye...

Sayfa 05

Göğün Yansı

Cinsel Saldırı Suçları Yasa Tasarısı

Sayfa 07

Gündem

Fitratlarında var

Sayfa 03

Pusulâ

Örgütlenmek ve hazırlanmak

Sayfa 11

SÜTAŞ'ta yaşanan gelişmeler üzerine

İşçi/Köylü-04

Kadın istihdamı artıyor, ama nasıl?

Yeni Kadın-07

Yeni yol haritası, devletin yeni çizdiği “Menderes” mi?

Sentez-09

“Daha fazlasını yapabilmek için çabalayacağız”

Gerilla ile söyleşi-13

GEZİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

ETHEM SARISÜLÜK
Ankara

* Ethem Sarısülük'ün Ankara Güvenpark'ta polis kurşunuyla vurulmasının 1. yıldönümünde, 1 Haziran'da, halk Ethem'in vurulduğu yerde Güvenpark'ta toplanma çağrısına kulak verdi. Polis de Güvenpark'ı abluka altına aldı, halk da Mithatpaşa köprüsünün altında toplandı.

Toplanan kitleye 4 TOMA ve çok sayıda çevik kuvvetle saldırıldı. Kitle ara sokaklara çekilerek saldırıya karşılık verdi. Ardından Ethem'in ailesinin içinde bulunduğu bir grup, Güvenpark'ta 10 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi.

Eyleme katılan Ali İsmail Korkmaz'ın babası polisin engellemesine tepki gösterdi. Daha sonra gerçekleştirilen anmada Ethem'in annesi Sayfi Ana bir konuşma yaptı. Sayfi Ana polisler dönerek "Hepiniz katilsiniz, hesap vereceksiniz, AKP'nin köpekliği ni yapıyorsunuz" dedi.

Saldırı sırasında Adakale Sokak ile Sağlık 1 Sokak arasındaki parkta 8-10 kişilik faşist grup 2 YDG'liye saldırı,

bıçak çekti. Ziya Gökalp Caddesi'nde bir kadını taciz eden sivil polisler YDK'lı bir kadın tarafından teşhir edildi.

* **Tuzluca'yır:** Akşam saatlerinde ise Ethem için sokağa dökülen halkın üzerine devlet, 4 sivil polis aracını sürerek saldırı. Bu arada 5 kişi gözaltına alındı. Halk sivil polis araçlarını taşlarken bu arada araçtan silahla ateş edildi. Silahlı saldırının ardından Tuzluca'yır'da yüzlerce kişi sokağa çıktı. Bu kez de YDG ve Partizan kitesinin üzerine sivil araç sürüldü. Bir kişi araçtan indirildi ve dövüldü. Sonra kitle cami-cemevine yürüyerek, eylemi burada sonlandırdı.

MEHMET AYVALITAŞ
İstanbul
* 2 Haziran günü ailesi, yoldaşları, ara-

larında **Partizan**'ın da bulunduğu devrimci, demokratik kurumlar Ayvalitaş'ı anmak için Ataşehir Pir Sultan Abdal Cemevi'nde toplandı. Buradan hep birlikte Çekmeköy'de bulunan mezarı başına gidildi. Yoğun sağanak yağmura

rağmen katılımın yoğun olduğu anma programı, Gezi İsyanı'nda ve özgürlük mücadelesinde yitirilenler için yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından SODAP adına bir açıklama okundu, ardından HDP Eşgenel Başkanı **Sabahat Tuncel** söz aldı.

Tuncel'in ardından söz alan **Mücella Yapıcı** ise konuşmakta zorluk çekti ve "Artık sözün bittiği yerdeyiz" dedi.

Baba **Ali Ayvalitaş** ise "Ben bir Mehmet kaybettim ama bin Mehmet'im var" dedi. Anmaya ayrıca;

Berkin Elvan'ın annesi **Gül-süm Elvan** da katıldı. Anma sonlandıktan sonra anne Fadime Ayvalitaş'ın da mezarı başına gidilerek burada da anma yapıldı.

* Daha sonra Mehmet katledildiği yerde 1 Mayıs Mahallesi'nde anıldı. Anmaya **Abdullah Cömert**'in ailesi de katıldı. PSAKD'de yemek verilmesinin ardından dernek bahçesinden başlayan yürüyüş 3001 Cadde (18 Mayıs Caddesi) boyunca sürdü. Mehmet'in katledildiği köprü üzerinde saygı duruşu ve açıklama yapıldı.

* 1 Haziran günü, 1 Mayıs Mahallesi halkı, Mehmet'i anmak ve Gezi'nin yıl dönümünde Taksim'de yaşanan polis terörünü protesto etmek için bir eylem düzenledi. Emek Pastanesi önünde toplanan yüzlerce kişi, slo-

ganlarla 1 Mayıs Mahallesi köprüsü üzerine geldi ve burada açıklama yaptı. Kitle ayrıca Rojava katliamını protesto ederken, Kürt halkının direnişini de selamladı, HDP standına dönük faşist saldırıları kınadı.

Ankara

Mehmet katledilişinin birinci yılında Ankara'da Yüksel Caddesi'nde yapılan bir açıklamayla protesto edildi. SODAP'ın çağrısıyla yapılan eyleme **Partizan**, **YDG** ve **YDK**'nin de bulunduğu çok sayıda kurum katıldı.

ALİ İSMAİL KORKMAZ
Eskişehir

2 Haziran günü Eskişehir halkı Ali İsmail'i anmak ve öfkesini bir kez daha haykırarak için yoğun yağmura rağmen Ali'nin katledildiği sokağa yürüdü. Ali İsmail'in ailesi de yürüyüşe katıldı.

Anma etkinliğinde konuşan Ali İsmail'in babası "Ali'mi bizden aldılar ancak binlerce evladım oldu. Hepinizle gurur duyuyorum" derken Ali'nin abisi **Gürkan Korkmaz** "Ali'mizi faşistler katletti. Katil devlettir" dedi. Ali İsmail'i katledenlerin içinde olan fırıncının dükkânına ve çevresine yazılmalar yapıldığı görüldü.

5 Kızıl Karanfilimizin cenaze törenine katılan bir okurumuzdan izlenim:

"ZİNCİRİN HALKALARIYIZ!"

"Şafaktan önce öleceğiz
Madem ki biz Partizan'ız
Zincirin ilk halkasıyız
Erken öleceğiz seninle biz"

(İlya Ehrenburg)

20 Nisan 2011'de 5 kadın gerillanın 2 Şubat tarihinde kış barınağında çökme meydana gelmesi ile hayatlarını kaybettiklerini öğrenmemle birlikte yüreğime acı saplandı. Zaman geçtikçe bu acının öfkeye dönüştüğünü ve sürecin öfkeyi isyana dönüştürdüğünü fark ettim. Ancak bu acının öfkeye dönüşmesindeki gecikmiş beni bunun nedenini sorgulamaya itti. 5 kızıl karanfilin toprağa düşüşünün sebebi miydi öfkemin bu denli ertelenmesi? Düşmanla çatışırken şehit düşmeleri daha mı önemliydi yoksa benim için?

Ve daha birçok soru sordum kendime. Sorularımın cevaplarını yoldaşlarımla buldum, yanışı doğru, eksikliği bütün haline getirdim. Gerillada olmanın düşmanla karşı karşıya olmak- savaşın tam ortasında olmak demek olduğunu biliyordum. Buna savaşın verildiği yer-mekan itibarıyla doğaya uyum sağlamak, onu bir silah haline getirip

kullanmak için de bir savaşım gerektiğini ekledim. Nitekim 5 kadın gerillanın da bu nedenle tam da savaşın ortasında şehit düştükleri sonucuna vardım.

Süreç acımı öfkeye dönüştürürken aynı zamanda isyanım da büyüyordu. Onların toprağa düşüşü ile birlikte bizlere düşen yükümlülüğün farkındaydım. Mücadelemizde daha büyük adımlar atma ve yerlerini doldurma sorumluluğu beni ve tüm yoldaşlarımı kapsıyordu-kapsıyor.

Aradan 3 sene geçti. Bu kez Beşlerin cenaze yerlerinin açıklanmasıyla beraber onları sonsuzluğa uğurlamak, bir kez daha kavga yeminini tazelemek için Dersim'e doğru yolculuğumuz başlarken marşlarımızı, türkülerimizi büyük bir heyecanla söylüyoruz.

Dersim'e varışımızla beraber gözlerimiz hep dağlarda. En ufak ağaç kıpırtısı dahi heyecanlandırıyor hepimizi... Sonrası birçok şehirden yoldaşlarımızla hasret giderme, oralarda neler olup bittiğini öğrenme telaşı. Kalabalık gittikçe büyüyor. Kavganın içinde önderleşen beş kadın gerillanın kızillara bürünmüş tabutlarını ardılları olarak biz

kadınlar omuzlarımızda taşıyoruz. Erkek egemen sistemin yüzyıllardır ezdiği, yok saydığı, hapsettiği, metalaştırdığı kadın kimliğimizi özgürlüğe kavuşturmak için adımlarımızı daha sert basıyoruz yere. Omuzlarımızda sisteme karşı verdikleri mücadele içerisinde ölümsüzleşmiş, kadın özgürlüğü için büyük adımlar atmış ve gerillada özgürleşmiş kadınlar var. Onlar sistemin dayattığı kadınlık rollerini reddetmiş kadınlar... Attığımız her adımda ant ediyoruz; onları kavgamızda yaşatacağız!

Sloganlarımızı en yüksek telden dillendiriyoruz; bizlere unutturulmaya çalışılan sesimizi "Beşler yaşıyor, kavga sürüyor" ile buluyoruz. Sefagül'ün

önderliğini, Nurşen'in cesaretini ve savaşçılığını, Gülizar'ın mücadeleye bağlılığını, Fatma'nın dur durak bilmeyen gençlik ateşini ve Derya'nın kavgadaki ısrarını kendimize örnek alıyoruz. Onlar mücadelenin içinde değişimin, şekillenişin somutlanışı karşımızda. Mezarlığa varmamızla beraber bu kez yüksek sesle kavga yeminlerimizi tekrarlıyoruz.

2 Şubat günü toprağa düşen tohumlar, bugün filiz veriyor, büyüyor. Açık ki onların bilinciyle yoğurduğumuz mücadelemizde kadınlar olarak bir adım daha öne çıkma ihtiyacımız kendini daha çok hissettiriyor.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

FITRATLARINDA VAR!

T. Erdoğan'ın Soma maden katliamından sonra, tıpkı daha önceki maden cinayetlerinde olduğu gibi "mesleğin fitratında var bu" diyerek, cinayetle ilgili sorumluluğunu hafifletmeye çalıştığı biliniyor. İdeolojik formasyonuna uygun ve daha çok İslamcı jargonun ürünü olan "fitrat" kavramını; "karakter, tabiat, mizaç, yapı" olarak tanımlayabiliriz. İslamcıların tahayyülünde bu tanımlamaya "yaradılış, adetullah" kavramlarını da eklemek gerekir.

T. Erdoğan'ın iktidar pratiğinin kısa bir değerlendirmesi bile bize onun fitratı hakkında yeterli bir fikir verir. Dolayısıyla biz T. Erdoğan'ın fitratında faşistlik var dersek yanlış demiş olmayız. Ama onun kişisel olarak faşist olması bir şey ifade etmez. Nihayetinde T. Erdoğan'ın bir birey olarak yapabileceği, markete dalıp kendine yuh çeken vatandaşı tokatlamak ya da bakanlarını yumruklamakla sınırlı kalır. Aile meseleleri ve özellikle "Bilaloğlan"la olan ilişkisi tamamen kişiseldir ve bizi ancak halktan çalıştıkları paraları sıfırlamaya çalışırken ilgilendirir. **Asıl önemli ve tehlikeli olan direksiyonunda oturduğu devlet aygıtının faşist olmasıdır.**

Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısından dolayı zayıf bir burjuvaziye sahip olması, (bakmayın siz "yeni" Türkiye masallarına, "milli oto" yapamayan bir sanayi, Erdoğan'la görüşmek için Barzani'yi araya sokmak zorunda kalan büyük burjuvalar var memlekette!) beraberinde kendisi de artık Türkiye'de sadece siyasi irade olarak değil, ekonomik olarak da bir güç olan, (milyarlarca liralık servete sahip olduğu bir sır değil) T. Erdoğan'ın; hem hakim sınıflar arasındaki iktidar mücadelesinde hem de kitlelerin mücadelesini bastırmada, -katletme de dahil olmak üzere- her türlü şiddet aracını devreye sokmasına yol açmaktadır. Oluşturduğu "havuz medyası"yla kendisine rakip olan ya da muhalefet eden her türlü güce yönelik manipülasyon kampanyaları sürdürmektedir. Bu anlamıyla "yeni" Türkiye'nin belki de "eski" Türkiye'den daha iyi olduğu noktalardan biri de, "muktedirin her zaman mağdur" olabilmeyi başarabilmesidir! Türk hakim sınıfları her zaman kitlelere yönelik faşist terör estirmişlerse de hiç bu kadar yüzüstü ve arsız olmamışlardır!

Türkiye'de zayıf burjuvazi, iktidarını koruyabilmek için sürekli olarak kitlelerin mücadelesini her türlü manipülatif haberlerle saptırıp, olduğundan farklı göstermeye ve zorla, şiddetle, baskıyla ezmeye çalışmıştır. Türk hakim sınıfları, iktidarlarını korumak için buna mecburdurlar. Öte yandan iktidara feodalizmin kalıntısı sınıfların da ortak olması beraberinde kitlelerin mücadelesini bastırma için kullanılan söylemlerin dinsel (türbanlı bacı, camide içki vb.) argümanlar kullanılmasını doğurur. Bu durum hakim sınıfların kitlelerin mücadelesine bir yandan mehter marşlarıyla, allah allah nidalarıyla ve pek tabii ki kur-

şunla, bombayla, tomayla saldırmasına neden olur. Dolayısıyla ülkemizde burjuva demokrasisi, -Kemalist iktidar dönemi de dahil- faşizan ve feodal bir karakter taşımaktadır.

An itibarıyla farklı olan durum, T. Erdoğan'ın hem kendisi, hem de temsilcisi olduğu kliğin sınıfsal çıkarlarını savunmak ve sömürden daha fazla pay almak için, kitlelerin mücadelesine yönelik uygulanan açık faşist şiddet dışındaki, rakip kliğe yönelik devlet aygıtının bütün olanaklarını kullanarak (vergi denetimi, ihale, kredi vb.) saldırılmasıdır. "Eski" Türkiye, "yeni" Türkiye tartışmaları eşliğinde, T. Erdoğan'ın temsil ettiği kliğin devlet aygıtında kendi güçlerini tahkim etmesidir yaşanan. Geçmişte Kemalist kadroların önemli oranda geriletmesine, şimdi Fethullahçı denilen bürokratların tasfiye edilmesi eklenmiştir. Buna rağmen T. Erdoğan başta Gezi İsyanı'nın yarattığı sarsıntı olmak üzere, açığa çıkan yolsuzluk, rüşvet ve pek tabii ki hırsızlık olayları nedeniyle en güçsüz dönemini yaşamaktadır.

Tabii bu arada hakim sınıf klikleri arasındaki mücadele de tüm hızıyla sürmektedir. Son olarak bu saldırı furçasına istifa etmek zorunda kalan "tezekli burjuva" TÜSİAD Başkanı da eklenmiştir. Dikkat çekici olan nokta ise, AKP iktidarına karşı "demokrasi mücadelesi" verenlerin, söz konusu işçi sınıfı olduğunda, hak talebine yönelik dışkılı saldırıda bulunması gerçeğidir. Bir yanda işçi sınıfını tokatlayan T. Erdoğan, diğer yanda işçisine dışkılı muamele yapan burjuva! Bu alçaklar kendi aralarında dalaşırken bile, fitratlarına uygun olarak işçi sınıfına, halka saldırmaktan geri durmamaktadırlar. Söz konusu işçi sınıfı ve halk olduğunda kendi aralarındaki dalaş tali duruma düşmekte, işçi sınıfı ve halka saldırı esas olmaktadır. Çünkü fitratlarında bu vardır.

Taşeron yasası:

Halka saldırının yeni halkası

Nitekim Soma katliamından sonra hedefe konan "taşeron sistemi"ne dair iktidarın attığı adımlar bunu bir kez daha kanıtlamaktadır. Meclise torba yasa içinde gelen "Taşeron Yasası" büyük ihtimalle meclis tatile girmeden yasalaştırılacaktır. Yasanın neler içerdiği T. Erdoğan'ın açıklamalarında görülebilir. T. Erdoğan Soma katliamı nedeniyle teşhir olan işçi düşmanlığı ve katilliliği fitratını gizlemek için, madencilere iyileştirmeler yapılacağını ilan etmektedir. Yani düpedüz yalan söylemektedir.

Örneğin madencilerin çalışma saatlerinin 6 saatle sınırlandırılacağını açıklarken, her zaman yaptığı gibi doğru söylememektedir. Çünkü biz biliyoruz ki işçiler çok daha uzun saatler çalışmaktadır. Soma'da madenciler yasal olarak 8 saat çalışsalar bile ocağa girdikleri ve çalışma yerlerine gittikleri zaman süresi mesaiden sayılmamaktadır. Çalışma süresi 2 saat gidip 2 saat geliş olmak üzere 12 saate yaklaşmaktadır. Böylelikle T. Er-

doğan madencilerin işte geçirdikleri zaman süresi 10 saate düşürmeyi çok önemli bir adım olarak sunmaktadır. Çözüm gerçekte işçilerin ocağa girişinden başlayan çalışma saatini 6 saate sabitlemek ve daha fazla çalışmayı yasaklamaktır. Gerçekten işçi sınıfının talebine yanıt olunacaksa madenlerin kamulaştırılması önerisi dikkate alınmalıdır.

Ama fitratında işçi düşmanlığı ve katilliliği olan T. Erdoğan ve AKP bırakalım, bu taleplere yanıt olmayı tam tersi adımlar atmaktadır. Maden işçilerinin büyük tepkisine neden olan ve kaldırılmasını istedikleri taşeron düzenine "çözüm" olarak sunulan yasayla taşeron düzeni genelleştirilmekte ve yasal statüye kavuşturulmaktadır. Yaşanan tıpkı Marmara depreminden sonra, depremi fırsata dönüştürerek şehirlerin yağmalanmasına hizmet eden "rantsal dönüşüm" yasalarının çıkarılmasında olduğu gibi, bu yasa ile AKP, taşeron düzenini mutlaklaştırırken, aynı zamanda taşeron uygulamaları, olabilecek en yaygın sınıra kadar genişletmeyi amaçlamaktadır. Örneğin kamu ihalelerini yeniden düzenleyecek olan yasayla kamu işlerini bir bütün olarak taşeron devredilebilmesi öngörülmektedir.

Yılan yilandır ve yılanlığını yapacaktır!

T. Erdoğan ve AKP fitratında olan işçi sınıfı ve halk düşmanlığını, Kürt ulusal sorununda da göstermektedir. Son bir buçuk yıldır Kürt sorununda "çözüm" adımları atıldığını duymaktayız. Kamuoyuna açıklanmayan "çözüm süreci"nde ne yaşandığını bilmemekle birlikte, T. Erdoğan ve AKP'nin, Gezi İsyanı sürecinde nasıl "çözüm yanlısı" olduysa, Kürt meselesinde de öyle "çözüm yanlısı" olduğunu söyleyebiliriz. Türk hakim sınıflarının politikalarının Kürt sorununda "çözüm" değil "çözmek" olduğunu, bunun için "entegre bir siyaset" yürüttükleri sır değil. Onları bu adımları atmaya zorlayan bir yanıla hakim sınıflar arasındaki iktidar mücadelesi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle, diğer yanıla Kürt ulusal hareketinin örgütlediği direniş ve mücadeledir. Ki esas olan budur.

TC devletinin ve dolayısıyla T. Erdoğan'ın fitratında Kürt düşmanlığı vardır. Nitekim, Lice'de 15 gündür süren saldırı ve en son 2 kişinin öldürülmesi bunun kanıtıdır. Yaşanan bir yanıla Hunan köylüsünün şu öyküsünü andırır: "Bir kış günü, rençberin biri

soğuktan donmuş bir yılan bulmuş. Yılanın haline çok üzülen rençber onu alıp koynuna sokmuş. Yılan rençberin sıcaklığıyla kendine gelmiş, doğal içgüdüleri yeniden canlanmış ve kurtarcısını ölümcül bir biçimde sokuvermiş. Rençber son nefesini verirken şöyle demiş: 'Kötü bir yaratığa acıdığım için, hak ettim bunu.' (Ezop Masalları'nda İyiliğe Kem'lik; Aktaran M. Zedung, Seçme Eserler, Cilt 4, s.291) T. Erdoğan ve temsil ettiği TC devleti, Kürt sorununda aldığı darbeler nedeniyle "donmak üzereyken" çözüm adımı atmak zorunda kaldı. Gezi İsyanı bu donmayı daha da artırdı.

T. Erdoğan'ın iktidar kliği içinde yaşanan dalaş nedeniyle en zayıf koşullarda bulunduğu unutulmamalıdır. Hiç kuşkusuz ki bu T. Erdoğan'ın ve faşist TC'nin sorunudur. Ama "çözüm" için masaya oturan T. Erdoğan'la, şu andaki Erdoğan aynı konumda değildir. Görünen TC açısından "çözüm" için yapıldığı söylenen entegre siyasetin 2015 seçimlerine kadar süreceğidir. Bu politikanın Kürt ulusunun demokratik haklarını kazandırıp kazandırmayacağını ise süreç gösterecektir.

Tarihsel tecrübe, TC'nin bir yandan "çözüm" derken diğer yandan saldırılarını devam ettireceği, devlet fitratının elden bırakılmayacağını göstermektedir. Burada önemli olan husus TC'nin yılan olduğunun bir an bile gözden çıkarılmaması ve başta A. Öcalan olmak üzere ulusal hareketin kimi önderlerinin dillendirdikleri, "başkanlık", "Türk-Kürt İslam Sentezi" ve "Ortadoğu başta olmak üzere bölgeye açılma" gibi politikalarla, donan yılanın canlandırılacağıdır. "Türk-Kürt İslam kardeşliği" vb. politikalarıyla yılanın canlanması sağlanırsa, ilk olarak -fitratına uygun biçimde- başta Kürtler olmak üzere halkı sokmaya devam edeceği açıktır.

Kuşkusuz ki Kürt ulusal hareketinin savunduğu taleplerin önemli bir kısmı demokratiktir ve sınıf bilinçli işçilerin savunması, propaganda etmesi gereken taleplerdir. Kürt hareketinin, kimi çok önemli söylemlerini (Özgürce Ayrılma Hakkı'nı ret eden, silahlı mücadeleyi "mahkum" eden vb.) eleştirerek; asıl olarak ulusal çelişki de dahil olmak üzere, daha bir dizi çelişkinin çözümü için çalışmak sınıf bilinçli devrimcilerin görevidir. Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve halkın bütün çelişkilerinin çözümünün yolu, ülkemizde demokratik devrim yoludur.

SÜTAŞ'ta yaşanan gelişmeler üzerine...

SÜTAŞ fabrikasında geçtiğimiz günlerde işten çıkarılan bir grup sendikali işçinin mücadelesi 24. gününde devam ediyor. Karacabey'de 14; Aksaray fabrikasında da 12 işçi olmak üzere 26 işçi direnişte. Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş sendikasına üye işçiler, SÜTAŞ patronu **Muharrem Yılmaz**'ın TÜSİAD başkanı oluşundan kaynaklı geçtiğimiz hafta TÜSİAD önünde eylem gerçekleştirip kamuoyuna direnişin detayları açıkladı.

24 Mayıs Cumartesi günü de, yine TÜSİAD önünde toplanılıp kamuoyuna, fabrikada sendikal mücadelenin geldiği nokta ve SÜTAŞ patronu Muharrem Yılmaz'ın işçi üzerindeki tutumu ile ilgili açıklama yapıldı. Daha sonra ise aynı gün saat 17.00'de SÜTAŞ Karacabey fabrikası önünde çeşitli kurumların da katıldığı kitlesel bir eylem yapıldı.

Tek Gıda-İş, SÜTAŞ Örgütlenme Sorumlusu **Suat Karlıkaya** yaptığımız söyleşide mücadelenin kazanılacağına emin olduklarını, mutlaka fabrika içinde örgütleneceklerini söyledi. Temel dayanağı ise Muharrem Yılmaz'ın bulunduğu pozisyondu. Bunun dışında fabrikaya direnerek sendikayı sokmanın öneminden bahsetti. Patronlarla uzlaşarak fabrikada özünden uzaklaşmış bir sendikacılık faaliyeti ile örgütlenmiş olmanın pek de taraftarı olmadığını söyledi. Biz genel olarak sendika temsilcisinin samimiyetini, işçiden taraf oluşunu olumlu görsek de sohbetimiz sırasında sendikal mücadelenin yozlaşmışlığına dikkat çektiğimiz, sendika temsilcisinin tepkisine neden olmuştu.

Biz genel muhtevadan bahsettiğimizi ve sendikal mücadele yürüten insanların ne kadar iyi niyetli olursa olsun, günümüzün bürokratik anlayışı olarak yozlaşmanın her sendikal mücadelede kök salabileceğini belirttik. Sendika temsilcisi de böyle bir şeyin olmadığını ve buna izin veremeyeceklerini söyledi. Mücadele, 3500 kişinin çalıştığı SÜTAŞ fabrikalarında şu anda, 850 sendikali sayısını, yeter sayısı olan 1000 kişiye ulaşmak için 150 işçiyi daha sendikalaştırmaktan çok içeriye nasıl olsa sendikayı sokacağız eğiliminde. Bunun temelinde ise M. Yılmaz'ın kamuoyunda tanınmışlığından kaynaklı geri adım atacağı düşüncesi var.

Mücadelede dikkati çeken ise Aksaray fabrikasındaki işçilerin Karacabey fabrikasındaki işçilere göre daha örgütlü olması. Bunun temel nedenlerinden biri ise Aksaray'da iş sahalarının azlığından kaynaklı o bölgenin işçisinin çoğunluğunun ilk fabrika deneyimini ağır koşullarıyla meşhur SÜTAŞ fabrikasında yaşamış olması. Ve yine bu sebepten Aksaray'da çok da iş sahası olmamasından kaynaklı SÜTAŞ'ta uzun süre çalışırım düşüncesinden dolayı hem işlerini kaybetmeme hem de daha iyi koşullara ka-

SÜTAŞ'ta işçilerin büyük çoğunluğu sürekli 12 saat çalışıyor. Ayrıca vardiya dönüşümü olmayan, "mal biter iş biter tarzı" çalışılan bölümlerde ise 14-16-18 saatlere varabilen çalışma saatleriyle yüz yüze kalmak işten bile değil.

vuşma adına örgütlenmedeki başarısı olarak göze çarpıyor.

Karacabey'de ise tam tersine SÜTAŞ, özellikle son yıllarda yolgeçen hanına dönmüş durumda. Kemikleşmiş işçi sayısının yaklaşık yüzde %20'sini oluşturan eski işçiler dışında yeni sayılan işçilerin, ilçede bulunan çok sayıda fabrikanın da etkisiyle, işlerini uzun vadede düşünmemesi hatta birçoğunun ikişer üçer kez SÜTAŞ'a girip çıkmış olması, örgütlenme seviyesinin düşük kalmasının başlıca sebeplerinden biri olarak duruyor. Ayrıca Karacabey'in göç alması da işçiler arasında etnik köken farklılıklarını büyütmüş durumda. Bu durum, birlik yapısını engelliyor. Zaten direnişteki işçiler çoğunlukla eski işçilerden oluşuyor.

SÜTAŞ'ta çalışma koşulları
SÜTAŞ'ta işçilerin büyük çoğunluğu sürekli 12 saat çalışıyor. Ayrıca vardiya dönüşümü olmayan, "mal biter iş biter tarzı" çalışılan bölümlerde ise 14-16-18 saatlere varabilen çalışma saatleriyle yüz yüze kalmak işten bile değil. Ezilenin ezilene kadınların durumu ise çok daha kötü. Çünkü onlar uzun çalışma saatleri yetmezmiş gibi sadece erkeklerin yapabileceği güç gerektiren işleri de yapmak durumunda kalıyorlar.

Burada resmi ve dini bayramların birinci günü hariç çalışmama söz konusu değil. İşçilerin sosyal hayatı büyük ölçüde bitmiş durumda. Bir diğer emeğe saldırı şekli ise, 2 hatta 3 kişinin işini bir kişiye yaptırma şeklinde ortaya çıkıyor. Bu uygulamaların, bilgi isteyen operatörlük işlerinde bile yapıldığı oluyor. Vardiya amirlerinin ve bölüm sorumlularının aşağılayıcı ifadeleri hatta işçilere küfürlü konuşmaları işçileri çileden çıkararak başka bir sebep. Burada tuvalete gidebilmek ise ayrı bir dert. Çünkü işinizi birkaç dakikalığına bırakacağınız kimse pek bulunmuyor. Sigara içenler

için ayrı bir bölüm mevcutken sigara içmeyenler de bu bölümde, yemek arası molada dinlenmek zorunda kalıyor. Yemeğe çıktığınızda ise size kredi verip iyice köleleştiren düzenin temsilcileri bankacılar karşılıyor. İşçinin direnişini engelleyen en temel nedenlerden biri de bankalara olan kredi borçları olarak karşımıza çıkıyor.

Öğlen yemeğine çıkışınız son kez yemekhaneye çıkışınız oluyor. Daha sonra vardiya bitimine kadar yaklaşık 7-8 saat molasız bir şekilde çalışıyorsunuz. Emeklilik senesi dolmaya yakın olan eski işçiler ise seneleri dolmadan çıkarılma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor. İşçilerin sürekli değişimi fabrikada çalışan işçilerin, ilçeye çoğunlukla dışarıdan göçen insanlardan oluşmasını sağlıyor.

Bunların da birçoğunun kadın oluşu patronun elini güçlerinden etmenler arasında. Ayrıca işçilerin birçoğunun e-devlet şifresi fabrika yönetiminin eline, hukuka aykırı olarak işçileri korkutarak ve sindirerek geçmiş durumda. E-devlet şifresini ele geçiren yönetim, internet üzerinden sendikaya üye olan işçileri sendikadan istifa ettiriyor. Direniş sonrası patronunda değişimler de göze çarpmaya başlamış. İşte 5 yılı doldurana 1, 20 yılı doldurana ise 4 cumhuriyet altını vermek, pazar günleri ve resmi tatillerde işçiyeye tatil yapma gibi girişimler özellikle direnişteki ve içeride bulunan sendikali işçilerin gözünü boyama yetmeyecek gibi duruyor.

SÜTAŞ'ta son durum

Yukarıda yazdıklarım iki haftalık süreci kapsıyor. 4 Haziran itibarıyla Akşam gazetesinin manşetten verdiği habere göre ve diğer ana akım medyada da yer bulan SÜTAŞ işçilerinin eylem için bulunduğu alana tezek dökülmesi haberi kamuoyunda geniş yankı buldu. Bu tezek dökme işinin de yaklaşık 10 gün önce olması ana akım medyanın (özellikle hükümete

yakın olan) birden ilgisini çekmesi manidar. Bu iki klik savaşının içeriğinden kaynaklı böyle bir ilginin niteliğine şimdilik değinmiyoruz.

Akşam gazetesinin manşet haberini gördüğümüzde derhal SÜTAŞ fabrikası önüne gittik. İşçilerle sohbet ederken SÜTAŞ sahibi Muharrem Yılmaz'ın basın toplantısı haberini aldık. 14.30'da basın toplantısı yapan M. Yılmaz'ın tezek konusu üzerine bu açıklamayı yapacağını biliyorduk ancak istifa edeceğini tahmin etmemiştik. İstifasını açıkladıktan sonra işçilerde işimiz bitti ya da artık içeri gireriz tarzı esprili konuşmalar oldu. Bizler bu olaydan sonra kamuoyu baskısından dolayı sendikanın içeri girme olasılığının yüksek olduğunu belirttik. İşçiler de çoğunlukla bu konuda hemfikirli artık. Onlara bu işin sendika altında örgütlü olmanın öneminden de bahsederek aslında asıl kahramanların direnen bir avuç işçi olduğunu söyledik. Bu istifa haberinin ardından kamera ve muhabirlerin oraya damlayacağı belliydi.

Özellikle hükümetin kuklası Anadolu Ajansı olmak üzere bazı ajanslar geldi, röportaj ve çekimlerini yapıp gittiler. Bir habercinin özetle bu tip direnişlerin kitlesel eylemlerin de parçası olduğunu, sadece burayla sınırlı olmaması gerektiğini söylediği konuşmada haklılık payı bulsak da işçiler "sürekli buradan geçiyorum, sizi görüyorum" diyen "duyarlı" haberciyi tabii ki samimi bulmadı. Bu da bizlere işçilerin yanına "sadece haber yapma" mantığıyla gitmenin işçi tarafından samimi bulunmadığı gerçeğini bir kez daha gösterdi. Buraya gelen haberciler medyada bazı kurumların elinde olan tezekli alanın görüntülerini işçilerin telefonlarından aldılar ve medyaya "belki" paylaşılacak.

24 Mayıs'taki kitlesel eylemin birkaç gün sonrasında M. Yılmaz'ın özetle dökülmeyen dediği tezek, direniş için işçilerin durduğu alana dökülmüştü ve görülmesin diye bu alanın iki tarafına birden tırlar çekilmişti. Tezeğin kokan bir madde olduğunu ve sineklerin ilgi alanı olduğunu unutan bu akli evveler bölgeye sinek dolmasını ve kokunun "hijyen koşullarıyla övülen SÜTAŞ" işçilerine kadar ulaşmasını akıl edemediği için, tezeğin hızla alandan toplanmasına neden oldu.

Ancak hesaplayamadıkları şey şu anda yalanladıkları gibi tezek dökülmediydi ancak işçilerin elindeki görüntüler bunu yalanlıyordu. İşçiler kitlesel eylemde 10 Haziran'da TÜSİAD önüne gidecekler. Şu anki düşünce aynı tarihte SÜTAŞ genel merkezi önünde bir eylem hazırlığı. Öte yandan SÜTAŞ, polislerle rüşvet vererek hiçbir TIR'ının durdurulup ceza almamasını sağlıyor. Sendika temsilcilerine özel numaralardan tehditler savuruyor.

(Bir ÖG okuru)

Maltepe'de işçi cinayetleri protesto edildi

Kartal: 1 Haziran günü Maltepe Forumu'nun çağrısıyla Kartal'da yaşamını yitiren üç işçiyle ilgili olarak yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Bölge Hastanesi önünde başlayan yürüyüş Maltepe çarşısında bulunan taşeronluğa karşı oluşturulan imza standına kadar devam etti.

Maltepe Forumu imzalanan "İş Kazalarına Son", "Lice'den Gezi'ye Mücadele

"Sürüyor" pankartları arkasında yürüyen kitle sık sık işçi cinayetleri, taşeronluk ve hükümet/ devlet karşıtı slogan-

lar attı. Eyleme işçi cinayetlerinde taşeronluk sistemi, sermaye ve devletin rolünü teşhir eden dövizleriyle **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** de katıldı. Eylem imza standının önünde Maltepe Forumu adına yapılan konuşmayla son buldu.

Karaelmas tabut olmaya devam ediyor

Şirnex'e bağlı Toptepe Köyü'nde bulunan maden ocağındaki göçükte bir işçi yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Manisa Soma'da yüzlerce maden işçisi TC'nin taşeronlaştırma sisteminde katledilirken Soma dışında da birçok yerde karaelmas tabut olmaya devam ediyor.

En son tabut, kaçak olarak çalıştırılan Şirnak Toptepe Madeni'nde yaşanan göçükte bir işçinin yaşamını yitirmesi sonucu taşındı. Her gün başka bir yerde madenlerde göçük yaşanırken pek çok madende yaşanan katliamlar

gündeme bile gelmiyor.

Soma'da katledilen işçilerin yakınları "Bu madende her ay mutlaka göçük yaşanır ve birer ikişer işçi yaşamını yitirir, gündeme gelmez neredeyse" şeklinde konuşurken Türkiye'de yaşanan maden katliamlarına dair gerçeğe işaret etmişti. Hiç gündeme gelmeyen maden göçükleri de Taşeron Cenneti TC'nin Kürdistan gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Geçtiğimiz günlerde hatırlanacağı üzere Şirnak'ın merkeze bağlı Toptepe köyünde bulunan 1 nolu maden ocağında bir göçük yaşanmış ve 30 yaşında **İbrahim Sağnak** adlı madenci yaşamını yitirmişti.

Yerin metrelerce altında kalan 7 işçi kurtarılrken Sağnak'ın cenazesi battaniyeye sarılı bir şekilde bidon ile çıkarıldı.

Şirnak'ta yaşanan katliamda bir başka vahim tablo da "arama-kurtarma" çalışmalarının bidonlarla yapılması iken göçük yerine arama çalışmaları yapanların geç gelmesi bir tarafta dururken Şirnak Valisi Hasan İpek'in güvenlik tedbirlerine rağmen kaçak çalıştırıldığını söylüyor olması insan yaşamının Kürdistan'da ne kadar ucuz olduğunu bir kez daha ortaya çıkarmış oldu.

Kurulan barikat işçiye değil, güvenliğe!

H. Merkezi: Yüzlerce işçinin can verdiği ve katillerinin adını "kader, fitrat" koyduğu Soma katliamının ardından madenlerin kamuya devredilmesi talebi ile işçiler ve aileleri sokağa çıkıyor.

Maden işçilerinin, iş güvenliği taleplerine karşı "üç maymunu" oynayan egemenler işçileri susturamayacaklar. İş güvenliği talebi ile madene inmeyip günlerce eylem yapan maden işçileri talepleri kabul edilmeyince bu defa aileleri ile birlikte taleplerini tekrar dile getirmeye çalıştılar! İlçe meydanında toparlanarak Türkiye Kömür İşletmeleri binasına yürüyüşe geçmek isteyen işçilerin önüne barikat kuran polis işçilerin kararlılığı karşısında barikatı kaldırmak zorunda kaldı. Soma'daki toplu iş katliamında oğlunu kaybeden bir anne "ölüm Allah'ın emri ise, açlık yoksulluk da mı Allah'ın emri" diyerek egemenlerin temsilcisi R.T. Erdoğan'a cevap verdi.

M&T işçisi eylemleri sürdürüyor

Gebze: Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan MT Reklam AŞ işçileri Gebze'de kurulu olan şirkete ait lojistik deponun önünde açıklama gerçekleştirdi. 3 Haziran günü Gebze'de bulunan deponun önüne vardığı çıkış saatinde gelen işçiler "Sendika hakkımız engellenemez", "Yaşasın işçilerin birliği", "Her yer MT her yer direniş" sloganları eşliğinde yürüyüş gerçekleştirdi. Depo önüne geldiklerinde kapalı olan kapı önünde kısa süre slogan atarak bekleyen işçiler kapının açılmasının ardından fabrika bahçesine zorla girerek eylemlerine devam ettiler.

"Sendika hakkımız engellenemez" pankartıyla TÜBİTAK önünden yine MT Reklam adıyla faaliyette bulunan fabrikaya gelen işçiler adına açıklama yapılmasının ardından eylem sona erdi.

Emekçinin Gündemi

Geçmişten geleceğe, tekrara düşmeden ileriye!

İşçi sınıfı mücadelesi kapitalizmin var olmasından bu yana süregelen bir süreçtir. Bu sürecin tarihsel yanı her zaman önemlidir. Dünden bugüne kadar geçirdiği her bir evredeki, her sürecin kendi özgüllüğü bakımından farklılıklar taşımıştır. Ancak sınıflar mücadelesinde esas olarak sömürsüz, sınıfsız özgür bir dünya özlemi amaç olarak dünden bugüne vardı. Bugün ve yarın bu amacın gerçekleşmesi için mücadele sürecektir ve bugün bu mücadele yaşamın her alanında kendini daha fazla hissettirmeye başladı.

İşçi ve emekçilerin yaşam koşulları çekilmez hale geldi. Yaşamın her alanı güvencesizleşmiş durumda. (Asgari ücretin sefalet ücreti olması, çalışma koşullarının 18. yüzyıldaki kölelik koşullarını aratmaması, kadın emeğinin yok sayılması, gençliğin geleceksizliği, doğanın her alanda yok edilmesi vb. vb.)

Bu mücadeleler dünden bugüne kesitler halinde sürerken 2013 Gezi İsyanı ezilenlerin ortak isyanı olmuştu. "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" diyerek sokakları kuşatan bu mücadele, yeni bir sürecin habercisiydi. Geniş halk hareketleri ya da işçi, gençlik, kadın vb mücadelelerin yükseldiği dönemler sonrası en geri ya da durağan yaşanan yerlerde de etkilenmeler yaşanmaktadır. Gezi İsyanı tam da böylesi bir süreci başlatmış durumda. Farklı toplumsal hareketlerin toplamında oluşan hareket sonrası, en zayıf ve etkisiz olan işçi sınıfı hareketin bu süreç sonrası etkisinin yaşanması beklenen bir sonuçtu. Ancak bu sonucun etkisinin işçi sınıfı mücadelesinde nasıl bir yerde olacağı ise sınıf içinde örgütlü olmakla ilgili bir durumdu. Dün olduğu gibi bugün de daha yalın olan işçi hareketi daha görünür yerde süreci ortaya koyacaktır.

Dünden bugüne işçi ve emekçilere yönelik saldırılar karşısında işçi sınıfı cephesinde istenilen cevap olmasına karşı içten kaynamalar giderek yükselmekteydi. Taşeron sisteminin yarattığı olumsuz tablo karşısında direnişler giderek artmaktaydı. İş cinayetleri adeta büyük katliamların habercisiydi. Soma katliamı tam da bu sürecin üzerinde yaşandı. AKP hükümeti bu süreçte bütün olanakları ile yeni bir Gezi'nin, dipten gelen dalganın ikinci kez yüzeye vurmasını engellemek için her yolu denedi. Ancak nafi! Ok yaydan çıkmıştı ve artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı/olamazdı.

Üstelik Soma'da olduğu gibi bir yandan sıkıyönetim diğer yandan ise sürecin sorumluları değilmiş gibi baba rolleri ile halkın öfkesini dindirmeye çalışmalarına rağmen öfke dinmedi. Kısa süre sonra yaşamın normalleşmesi sonrası Soma'da acı öfkeye dönüştü. Öfke ise bilinçte bir değişim başlattı.

İşçiler sokaklarda, yaşanan katliamın sorumlularını ortaya çıkarmak için örgütleniyorlardı. AKP hükümeti durumun farkındaydı. Özel olarak sadece göz boyamak ve işbirlikçi sendikacıları kurtarmak için çıkarmak istedikleri maden yasası da sökmüyor artık. İşçiler kendilerinin temsil etmeyen sendikacılardan kurtulmak için DİSK Maden-İş'e üye olmaya başladılar. İşçilerin işbirlikçi ve sarı bürokrat sendikacılardan kurtulmak için başlattığı bu mücadele, kısa sürede istenilen sonucun alınmasını sağlamayabilir.

Soma işçilerinin sendikal değişimle başlattıkları bu sürecin, daha köklü olması ve adresine varması için iş mücadelesinde kendi kurumları olan sendikalar ile daha kapsamlı hesaplaşmanın olanakları ortadayken bunun olanaklarını iyi kullanılması halinde daha ileri noktalara taşınabilir. Sendikal bürokrasi ve işbirliğinin bu kadar açığa çıktığı yerde bunun her alanda teşhir edilmesi önemlidir ve sınıf sendikacılığını geliştirir.

Gezi İsyanı sonrası işçi hareketindeki bu kıpırdanış, işçi sınıfının kendisini yaratacak mücadele etrafında birleştirerek örgütlenmezse reformist anlayışları güçleneceği bir kaldıraç görevi yapmış olacaktır. Bu nedenle geçmişten geleceğe dersler çıkarırken tekrara düşmeden ileriye yürümeliyiz.

GOP'ta BDP ve HDP'ye faşist saldırı

H. Merkezi: Gaziosmanpaşa'da "Abdullah Öcalan'a özgürlük" kampanyası kapsamında 1 Haziran günü açılan stand, faşistlerin saldırısına uğradı. Silahlı ve satırlı gerçekleşen saldırıda biri ağır olmak üzere 4 kişi yaralandı. Saldırıyı protesto etmek amacıyla 4 Haziran günü BDP ve

HDP tarafından bir eylem düzenlendi. Basın açıklaması polis ablukasında altında yapıldı.

Saldırıyı kınadıklarını belirten BDP İl Eşbaşkanı **Emrullah Bingöl**, saldırganların hala yakalanamamış olmasına dikkat çekerek, "Saldırı emniyetin içinde kümelenmiş kişi-

lerce organize edilmiştir" dedi. Öcalan'a Özgürlük Platformu üyesi **Zübeyde Teker** de "Öcalan'ın özgürlüğü demeki inkar edilen halkların ve kimliklerin özgürlüğü demek. Biz mücadelemize devam edeceğiz, demokratikleşme için bedel ödemeye hazırız" şeklinde konuştu.

Kitle, BDP İlçe Örgütü'ne doğru yürüyüşe geçti. Kitle yürüyüşünü sür-

dürdüğü sırada ara sokaklardan çıkan faşistler, kitleye taş attı. Kitlenin kendilerine taş atan faşistlere doğru yönelmesi üzerine faşistlere herhangi bir müdahalede bulunmayan polis, BDP ve HDP'lilere plastik mermiyle saldırdı. Saldırı sonrası kitle, yürüyüşüne devam ederek BDP İlçe Örgütü önüne geldi. Faşistlere dokunmayan polis, burada kitleyi ablukaya aldı.

"20 senedir
sağır ve dilsizler..."

İstanbul: Cumartesi Anneleri eyleminde bu hafta ilk konuşmayı **Rıdvan Karakoç**'un abisi yaptı ve isyan ederek "20 yıldır kimse sesimizi duymuyor, kör sağır dilsiz gibi davranılıyor" dedi. Bu hafta **Adnan Bağca**'nın katledilişinin yıldönümü nedeniyle Bağca anıldı ve Siverek'ten Bağca'nın abisi **Mustafa Bağca**'nın gönderdiği mektup okundu.

Haftanın açıklamasını yapan Neriman Çelik, iktidarın gerçeği ısrarla tahrif etmeye devam ettiğini, unutturmak istediğini, ancak kendilerinin buna izin vermeyeceklerini, inatla, sabırla gerçeği var etme mücadelesi verdiklerini dile getirdi ve sorumluların yargılanmalarını istediklerini dile getirerek açıklamasını sonlandırdı.

"Amaç aynı..."

İstanbul: Galatasaray Lisesi önünde bulunan İHD İstanbul Şubesi adına 116. F oturumunda **Seza Mis Horuz** açıklama yaptı.

Mıs, baskı ve şiddetin kapitalist sistemin rantını paylaşanlar tarafından dilediklerini yapabilmeleri için uygulandığını belirterek saldırının yeri, zamanı, şiddeti değişse dahi amacının aynı olduğunu; kendi anlayışını hakim kılmak istediğini ifade etti. Bu hafta hasta tutsak **Mehmet Başçı**'ya değinilerek serbest bırakılması istendi.

Amed'de inanç ve azınlıklar forumu

Amed: Amed'de düzenlenen inançlar ve azınlıklar forumuna Kürt, Türk, Arap, Ermeni, Alevi, Sünni, Ezîdî gibi pek çok halk, inanç ve kültür temsilcileri katıldı.

"Hangi etnik veya inanç topluluğundan olursa olsun, hiç kimse kendisini bir misafir, bir yabancı ya da gözlemci olarak görmemelidir" denilen forumda "Amed herkesin evidir ve bu evde herkes eşit haklara sahiptir. Amed halkların bir arada barış içerisinde yaşamalarının teminatıdır" açıklamaları yapıldı.

Birlik, beraberlik ve kardeşlik vurgusu yapılan forumda, Amed'in kalkınması için birlikte hareket etme önerileri getirildi.

Lice, desteğe çağırıyor

Halk AKP hükümetinin izlediği ve izleyeceği tüm savaş politikalarına karşı savaşılmaya, mücadelemize hazır olduklarını gösterirken devrimci kurumları destek olmaya çağırıyor. "Nerede zulüm, baskı varsa; orası bizim direniş evimizdir" diyor Lice direnişçileri.

Amed: Lice'nin Çelik mezrasında yaklaşık 2 haftadır karakol-kalekola ve askeri operasyonlara karşı halk büyük bir inançla direniyor. Askeri operasyonların sıklıkla yapıldığı mezrada halk askerlerin geldiği yönlerden hendek kazarak kendilerini savunmaya almaya çalışıyor.

Sürekli bir şekilde halkla asker arasında çatışmalar çıkıyor, Bingöl-Amed yolu kapatılıyor ve asker halkın arabalarını yakıyor. Düşman halkın direnişten vazgeçmesi için her yolu denedi ve denemeye devam ediyor; halk ise onurlu yaşamamın en güzel yanı olan direnmeyi seçerek Karakol-Kalekol yapımları durdurulana kadar direneceklerini söylüyor.

Amed-Bingöl karayolunda yaşanan çatışmalar sonucunda günlerce yol ulaşımına kapalı kaldı. Gençler tarafından yapılan kimlik kontrolünde ise halk tarafından 2'si uzman çavuş olmak üzere 5 kişi alıkonuldu. Alıkonulan kişilerin serbest bırakılması için BDP'liler ile devlet yetkilileri arasındaki aralıksız bir şekilde görüşmeler gerçekleştirildi. Halk, alıkoymaları 5 kişiyi serbest bırakmak için belirttiği taleplerde, bölgede yapımına başlanan tüm karakolların yıkılmasını isterken, aksi takdirde 5 kişiyi bırakmayacaklarını belirtti. Bunun üzerine BDP'lilerle devlet yetkilileri arasında yapılan görüşmelerde karakol yapımının durdurulacağı açıklanması üzerine ilk olarak 2 uzman çavuş ardından ise diğerleri serbest bırakıldı.

AKP'nin seçim "Ağrı"sı

H. Merkezi: AKP'nin seçim yenilgisini hazmedemediği illerden biri olan Ağrı'da seçimler yeniden yapıldı. AKP'nin itirazlarıyla sandıklar Ağrı'da 16 kez sayılmış ancak her defasında sandıktan yine BDP çıkmıştı. Seçim yenilgisi üzerine AKP, YSK'ya başvu-

Serbest bırakılmaları olduktan sonra hala karakol yapımlarının sürmesi, bölgede yaşanan askeri hareketlilik ve AKP hükümetinin sözde "çözüm sürecindeki" çözümsüzlük ısrarına karşın halk tepkisini bir kez daha ortaya koyarak tekrar Bingöl-Amed karayolunu ulaşımına kapatmıştı. Saldırı ile son bulan bu eylemin ardından sabah saatlerinde bu kez bölgede askeri operasyon başlatılması gerilimi daha da artırdı.

Lice'de süren direniş 15. gününü doldururken halk atılan gaz bombalarıyla, mermilerle sırtlarından, başlarından yaralanıyor ve acil servisleri arıyor ama hiçbir ambulans direnişin olduğu yere can güvenliklerini bahane ederek gelmiyor ve yaralıları bir şekilde çevre köylerde tedavi edilmeye çalışılıyor. Her şeye rağmen halk direnmeye, düşman saldırmaya devam ediyor. 6 Haziran günü akşama doğru sayıları bini aşkın ve her geçen günde artmaya devam eden askerler halka gaz bombalarıyla ve tazyikli sularla saldırırken, asker sürekli halka "bulduğunuz yerden ayrılmazsanız ateş edeceğiz" diyerek anonslarda bulundu. Halk saldırıya havai fişeklerle karşılık verdi.

7 Haziran akşama doğru ise askerlerin silahlı saldırısı sonucu 50 yaşındaki bir kadın yaralandı ve **Ramazan Baran** ile **Baki Akdemir** isimli 2 kişi yaşamını yitirdi. Abalı bölgesinde çıkan çatışmada ölümler olduğu id-

rarak seçimlerin yeniden yapılmasını istedi. Bu talebin kabul edilmesi üzerine seçimler 1 Haziran günü yapıldı. 30 Mart seçimleri sırasında bölgede adeta OHAL ilan eden devlet, ortamı gererek sandık vesilesiyle açığa çıkan halkın iradesine ipotek koymaya çalışmıştı. Ancak BDP, AKP'nin bu oyununa karşılık geçen süreyi halkla daha fazla kaynaşmak için bir süreç

olarak değerlendirdi. Bunun sonucunda BDP, arayı açarak yine kazanan oldu. BDP, en yakın rakibi AKP'ye 2 bin 914 oy fark atarak, 23 bin 393 oyla belediyeyi kazandı.

Öte yandan AKP'nin hileleri nedeniyle 30 Mart yerel seçimlerinin iptal edildiği Bedlîs'in Norşin ilçesinde tekrarlanan seçimde de BDP ezici bir oy farkıyla zaferini ilan etti.

diası dillendirilirken, bu bölgeye gitmek isteyen gazeteciler asker tarafından engellerle karşılaştı ve asker bölgeye ulaşımı kapattığı için uzun bir süre bilgi alınamadı.

8 Haziran günü de Lice'deki gerginlik devam ederken, akşam saatlerinde, bölgede nöbet tutan halka saldırı gerçekleştirildi. Saldırıya havai fişekler ve taşlarla karşılık verildi.

9 Haziran günü ise, HDP heyeti alelacele İmralı'ya A. Öcalan'la görüşmeye gitti.

Lice, direnişe çağırıyor

Halk AKP hükümetinin izlediği ve izleyeceği tüm savaş politikalarına karşı savaşılmaya, mücadelemize hazır olduklarını gösterirken devrimci kurumları destek olmaya çağırıyor. "Nerede zulüm, baskı varsa; orası bizim direniş evimizdir" diyor Lice direnişçileri.

Askeri operasyonlara karşı tek başına direnen halk sadece şöyle bir uğrayıp giden bürokratları eleştirip "Kürdistan'ın yükü sadece köylülerin üzerinde mi" diyerek herkesi destek olmaya, el uzatmaya çağırıyor. AKP hükümetiyle başlayan süreçte barış sürecinin temel atıldığı ilk günden bu yana hiçbir şey olmadığının Lice halkı başta olmak üzere herkes farkında...

KEİG RAPORLARI (1): Kadın istihdamı artıyor, ama nasıl?

3 Haziran Salı sabahı İstanbul'da bulunan Cezayir Toplantı Salonu'nda bir araya gelen **Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi Platformu**'ndan kadınlar, basına bir kahvaltılık verdi. Son zamanlarda kadın istihdamında yaşanan artışa ve de "erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerinin eksikliği"nin yani bilinen ismiyle kreş ve emzirme odaları gibi hizmetlerin yoksunluğunun yarattığı sonuçlara ilişkin tartışmaların yürütüldüğü bu toplantıya biz de katıldık. Son dönemlerde kadın istih-

Eyüp Can'a:

Sistemin kadın üzerine biçmiş olduğu rollerden başlıca gelenlerdendir annelik rolü. Bakınız, sistemin kadına biçtiği rollerden Radikal yazarı **Eyüp Can** nasıl etkilenebilmiş ve etkilenmekle de kalmayıp olayı ne denli dramatize etmiş. Eyüp Can yazılarında (4, 5 ve 7 Haziran tarihli) 13-14 yaşında gerilla hareketine katılan çocukların aileleri çocuklarını geri istediklerine dair eylem yaptıklarında başta Kürt siyasetçi kadınların o ailelere sahip çıkması gerektiğine değinmişti.

04.06.2014 tarihinde radikal yazarı Eyüp Can, Gülten Kışanak'a "çileli bir anne olarak o annelere yardım etmesini beklediğini" yazmış. Bir sonraki yazısında ise, "14 yaşında kızınız dağa çıksa ne yaparsınız?" sorusunu Pervin Buldan, Aysel Tuğluk Ve Sebahat Tuncel'e de sorduğunu belirtmişti. Biz de kendisine soruyoruz, neden? Kız çocuklarının gerillaya bu yaşlarda neden katıldığını kaleme almıyor da, Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesinde birçok katkıda bulunan ve emek harcayan siyasetçi kadınları hedefine alıyor. Üstelik yazılarını yazarken hiç çekinmeden "erkeklerle değil benim sorum kadınlara" diye bir de not düşüyor.

Belki Eyüp Can bizim sorularımıza yanıt veremez, biz buradan söyleyelim: Uğur Kaymaz, Ceylan Önkol, Muharrem Taş gibi nice çocuk yaşta katledilen çocuklar varken; "çocuk gelinler", kadın ve çocuğa yönelik tecavüz, taciz ve cinayetler sürerken ve sırf Kürt olduğu için sistemin gözünde ölümü hak etmiş olmak yeterliyken; hangi kadın buna göz yumabilir, hangi kadın isyan etmez, hangi kadın -madem annelikten gidiyoruz- yavrusunun sokakta, karakolda, hapis hanede katledilmesine dayanabilir? Hiç boşuna uğraşma Eyüp Can! İnsan olduğunu topluma ve devlete ancak silahıyla kabullendiren Kürt kadını, annelikle vura-mayacaksınız! (Bir YDK'lı)

damının artırılması konusu hükümet tarafından sık sık gündeme getiriliyor; ancak konu kadının değil "ailenin" güçlendirilmesi şeklinde değerlendirildiği için kadınların hem çalışıp hem de çocuk bakacağı bir model üzerine yoğunlaşıyor. Bu da kadınların kısmi zamanlı işlere hapsedilmesi anlamı taşıyor. Kadın istihdamını artırma söylemi üzerinden işgücü piyasasının eğretilenliğine çalışıldığına tanık oluyoruz. Birçok kadın bakım yükümlülüklerini devredemediği için evden, güvencesiz ve kayıt dışı çalışmaya mahkum ediliyor. Bunun yanı sıra çocuk bakımı ve diğer bakım yükleri, kadınların kayıtlı ve insana yaraşır işlerde çalışabilmek için gerekli olduğu düşünülen vasıfları kazanabilmelerinin önündeki en temel engel olduğundan, kadınlar kayıt dışı işler dışında iş bulamıyor.

Buna vurguyla başlayan toplantıda ilk olarak kadın istihdamında son süreçte yaşanan artış üzerine konuşuldu. Kadın istihdamının artışı elbette ki hemen hemen tüm kadın kurumlarının temel taleplerinden biridir. TÜİK'in verilerine göre 2010 yılında 3.575 bin olarak açıklanan istihdam edilen kadın sayısı, 2013'te 4.511 bine yükselmiş bulunuyor. Bu "önemli" artışa biraz daha derinlemesine baktığımızda yaşanan istihdam artışının pek de "hayırlı" olmadığını görüyoruz.

Bu artışın neredeyse tamamı **hizmetler sektöründe** gerçekleşti. Bu noktada, hizmet sektörünün bazı alt faaliyet kollarında dikkat çeken artışlar olduğu görülüyor: İnsan sağlığı ve sosyal hizmet faaliyetleri 158 bin, idari destek ve hizmet faaliyetleri 149 bin ve toptan ve perakende ticaret 126 bin kişilik artışla hizmet sektöründeki kadın istihdamı artışının üçte ikisini oluşturuyor.

En çok artışın yaşandığı "insan sağlığı ve sosyal hizmet faaliyetleri" nedir? 2022 Sayılı yasa ile 2007 yılında başlatılan Evde Bakım Hizmeti programı kapsamında Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından engelli bireylerin evde bakımını yapan yakınlarına net asgari ücret kadar bir aylık bağlandı. Program 2007 yılında yaklaşık 30 bin kişiye ulaşırken 2012 itibarıyla 400 bin kişiye ulaştı. Bakım hizmeti sunan ve esas olarak kadınlardan oluşan bu grup, 2011 yılından itibaren TÜİK tarafından "İnsan Sağlığı ve Sosyal Hizmet Faaliyetleri" altında değerlendiriliyor.

Dolayısıyla bu grubun istihdam edildiği gözüküyor; ancak bu kişilerin herhangi bir sosyal güvencesi bulunmuyor, yani dev-

let eliyle kayıtdışı istihdam edilmiş bulunuyorlar. Çalışma koşulları da oldukça sorunlu; çünkü bu çalışma biçimi 7/24 çalışmayı gerektiriyor; bakım hizmeti verilen engelli ya da hasta bireyin vefatı durumunda bakıcısı olan kadın da işsiz kalmış oluyor. Ayrıca bu evden çalışma biçimi kadının kamusal alandan dışlandığı, iş deneyimi ve çalışma yaşamında bir network edinme gibi olanaklara da ulaşamadığı, kadının ev içi bakıma dayalı cinsiyet rollerini pekiştiren, kısır bir çalışma biçimi.

Bakım hizmetleri yalnızca kadına ait görülüyor

Daha sonra "erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerinin eksikliği" konusuna geçildiğinde verilen ilk örneklerden biri Soma'dan oldu. Genel olarak tarımın çözülmesinin kadınların işsiz kalmasına neden olduğu bilinen bir gerçektir. Çünkü tarım sektörü, sürdürülebilir bir sektördür. Kadınlar her ne kadar bu sektörde çok ucuza çalıştırılrsa da, bu sürdürülebilirlik istihdamda önemlidir. Soma'da da durum benzerdir. Tarım, burada tasfiye edilmekte ve bu da kadınların işsiz kalmasına neden olmaktadır.

Ancak özellikle katliamın ardından evin gelirini sağlayan erkeklerin madende yaşamlarını yitirmesi ile evin geçimini kadınlar sağlamak ve bu nedenle tarım alanında günlük 25-30 TL gibi düşük ücretler karşılığında çalışmaktadırlar. Burada kadınların en önemli sorun olarak karşılıklarına çocuklarının bakımları çıkmaktadır. Sabah saat 07.00'den akşam saat 20.00'ye kadar çalışan kadınların en büyük ihtiyaçları kreş olmaktadır. Bu örnekle kreş ve emzirme odası gibi ihtiyaçların, genelde büyükşehirlerde ve fabrika vs.'de çalışanlar için ihtiyaç olarak görüldüğü ancak tarım sektöründe de önemli bir ihtiyaç olduğu vurgulandı.

Bu örnekle Soma katliamı, bir kez daha anıldıktan sonra; devletin kurumsal, yeterli sayıda ve kalitede hizmet sağlamadığı gibi, patronun kreş açma yükümlülüğünü de mümkün olduğunca hafiflettiğine değinildi. Yasaya göre yalnızca 150 üstü kadın çalışanı olan işyerlerinin kreş açma zorunluluğu var. Türkiye'de daha çok küçük ve orta ölçekli işletmelerin yoğun olduğu düşünüldüğünde anlamsız kalan bu madde, bakım sorumluluğunu yalnızca kadına yükleyen anlayışın bir yansıması.

(Devam edecek: **KEİG Raporları (2): Erken Çocukluk Bakım ve Eğitim Hizmetlerine Yönelik KEİG Platformu Çalışmaları**)

Göğün yarısı

"Cinsel Saldırı Suçları Yasası"na Beşler'in cesareti ile karşı dur!

Beşler'imizi uğurladığımız bugünlerde kendimizi bir sorgulamadan geçirmemiz şart elbette. Beşi de birbirinden değerli, beşi de önder, beşi de erkek egemen dünyanın tekerine çomak sokan bu kadınları önder olarak görmek, mücadelemizin köşetaşları olarak ele almak öyle kolay bir iş değildir. Her daim tetikte olmayı, sorgulamayı, pratiğe girişmeyi, kadının özgürlük mücadelesini harlamayı ve ona önderlik etmeyi gerektirir. **Derya** ile zorlukları ısrarla aşmayı, **Fatma**'yla sosyal savenizmle harlanan erkeklığe karşı durmayı, **Gülizar**'la toplumsal cinsiyet rollerini reddetmeyi, **Nurşen**'le erkek dünyasının duvarlarını yumruğumuzla çatlatmayı, **Sefagül**'le kadınların tarihini yazmayı her daim öğrenmeli, öğretmeliyiz.

Peki, bunu nasıl yapacağız? Beşler'imize sürekli övgüler dizerek mi? Onların kadın kimliğiyle kurumda yarattığı yanılmaya sürekli gıpta ile bakarak mı? Kuşkusuz bunları yapacağız. 5 Kızıl Karanfil'imizi hak ettikleri şekilde mücadelemizin başköşesine yerleştireceğiz. Ama Beşler'in de, bizim de istediğimiz şey, yalnızca bu değil! Kadın emeğinin sömürsüne **Derya**'nın da bilinciyle karşı çıktığımızda, kadın ve nefret cinayetleri ile bilimum kadına ve LGBTİ'lere yönelik şiddete **Gülizar** kadar öfke duyduğumuzda, Kürt kadın olmanın tüm bunların yanı sıra eziyete çevrilmesine **Fatma** kadar ateş topu olarak karşılık verdiğimizde, kadın düşmanlarının karşısında **Nurşen** kararlılığıyla çıktığımızda ve de en önemlisi **Sefagül** olup kadın özgürlük mücadelesini sözden "eylem"e geçirdiğimizde, gerçek anlamda Beşler'i anmış ve yaşatmış olacağız.

Şimdi önümüze bakma zamanı! Beşler'imizin cenazesinden kaynaklı 7-8 Haziran'dan 21-22 Haziran'a ertlediğimiz kadın buluşmasına en iyi şekilde hazırlanmalıyız. Uzun süredir yaşadığımız sorunları (iletişim, kurumsallaşma vd.) aşmak için önemli bir adım olan bu buluşmayı, Beşler'e atfediyoruz. Hazırlıklarımız ve almayı hedeflediğimiz verimin de buna uygun bir enerji ile olması gerekiyor. Bu kadın buluşmamızda iki temel konuyu ele almıştık: İlki, "kadın beyanı esastır" ilkesi; ikincisi ise "kurumsallaşma"...

Seçtiğimiz konuların ne kadar önemli ve güncel olduğunu son günlerde tartışılan ve bir kısmı Meclis'ten geçen "Cinsel Saldırı Suçları Yasa Tasarısı", daha doğrusu kadın ve çocuğa yönelik cinsel saldırılara karşı görece ceza artırımı getirerek boyanan torba yasadan da görmekteyiz. Bu torba yasanın, devletin son günlerde çocuklara yönelik suçlarla ilgili göz boyama taktiğinin bir sonucu olduğunu söylemeye gerek yok. Ancak bu yasa tasarısının fos olduğunu, sadece cinsel saldırıya uğrayan kadın ve çocuğun beyanını esas alan bir düzenlemeye yer vermemesinden bile anlayabiliriz.

Kadın kurumlarının "Sözde ceza artırımı, özde cezasızlık" diyerek karşı çıktığı bu yasa tasarısını bizlerin de iyice incelemesi gerekir. Çünkü bu yasa ile daha önce taciz ve tecavüzü birlikte içeren çocuklara yönelik cinsel istismar suçu, "taciz" ve "tecavüz" olarak ayrıştırılıyor ve "taciz" söz konusu olduğunda ceza indirimine gidiliyor. Kadın ve çocuk beyanını zaten esas almayan erkek adalet sisteminde daha önce var olan suça maruz kalanları ruhsal ve bedensel açıdan zarar görüp görmediklerine dair araştırmalar, yeni kanun ile yasadan çıkartılıyor. Yani kadın ve çocukların beyanına inanan devlet, cinsel suçlara maruz kalanlara artık ruhsal ve bedensel olarak araştırma süreci vermeyecek!

Diğer yandan cinsel suç işleyenlere "tıbbi müdahalelerin" olabileceğine dair eklenen maddelerle cinsel suç işleyenlere "suçlu" değil, "hasta" muamelesi yapılacak ve bu da yeni ceza indirimlerine neden olacak. Kadın ve de özellikle de çocukların cinsel saldırıları kavrama, bunun bilincine varma, bunu ifade etme, paylaşma ve son olarak da bununla ilgili adli mercilere şikayette bulunmasının zorluğu bilinmesine rağmen; bu yasayla şikayet süresi 6 ayla sınırlandırılıyor.

Kadın düşmanlığının nadir örneklerini sergileyen erkek egemen devlete karşı verilecek mücadelenin adıdır Beşler... 21-22 Haziran'a yürürken yüzümüzü kadın mücadelesine dönmeli ve bu kadın düşmanlıklarına Beşler'in cesareti ile karşı çıkmalıyız! Hem de tüm gücümüzle...

AKP'nin Kürt çocuğuna düşmanlığı hiç bitmeyecek!

Son dönemde, ülke gündeminde özellikle de burjuva-feodal basının ısıtıp ısıtıp servis ettiği bir mesele çokça tartışılır hale geldi. PKK'nin dağa çocukları "zorla götürdüğü" iddiasıyla Amed'de belediyenin önünde çocukları gerilla saflarına katılmış aileler oturma eylemi gerçekleştiriyor.

Konu özgülünde süren tartışmalar kamuoyunda epeyce yer alırken, gelişen aşamada tartışmaların belirli bir doygunluğa ulaştığı ise artık net. Özellikle de Kürt Ulusal Hareketi'nin çeşitli hamleleriyle belirli bir sönümlenme yaşayan eylemler üzerinden kamuoyunda dönen tartışma ise, içinden geçilen "barış ve çözüm" sürecinin geldiği aşama ve politik güçlerin ulusal mesele özgülündeki konumlanışları açısından zamanlaması manidardır. Ek olarak, AKP'nin "çözüm"süzlük sürecinde ulusal hareketi işlevsizleştirmek ve Kürt ulusunun diri güçlerini etkisizleştirmek çabasına ise paralellik taşımaktadır.

AKP, şovenizmi çocuklar üzerinden körüklüyor

Bu bağlamda tartışmanın ilk açılması gereken nokta, "barış ve çözüm" adıyla işletilen sürece dairdir. Bu noktada, AKP'nin bir oyalama süreci işlettiği ve Ortadoğu'da var olan karmaşık yapının ve sıkıntılı sürecin ilerleyiş seyrine göre, "barış ve çözüm" sürecinde de salvolar yaşandığı artık aşikardır. Başbakanın, söylem ötesinde hiçbir adım atmadığı süreç ele alışı, plansızlığı ve pratik karşılığı ile iyice teşhir olmuşken, AKP'nin özellikle BDP'yi bu boyutta hedefe oturtan ve üst perdeden tehditlerle Kürt Ulusal Hareketi'ni karalamaya girişmesi, sürecin sönümlenme emarelerinden birisi olarak görülmelidir.

Başbakanın "ya gidin getirin ya da B ve C planlarımız var, onları devreye sokmaktan çekinmeyiz" söylemi ile tehditvari açıklamalara girişmesinin izanı da buradadır. Devlet böylesi bir suni gündemle Kürt Ulusal Hareketi'ni hedef tahtasına oturtmaya çalışırken, esas anlamda, çatışmasızlık dönemi ile birlikte oluşan görece meşruluk halini hedeflemekte ve yeniden şoven histeriyi körüklemek istemektedir. Kürt Ulusal Hareke-

ti'ne dair bir tepki oluşturmak gayesi taşıyan "çocuk kaçırma" söylemi, Gezi ile birlikte açığa çıkan "karşılıklı birbirini anlama" halini de dağıtmayı hedeflemektedir ve bu tablo, kuşkusuzdur ki, AKP'nin yönetememe krizinden bağımsız değildir. Kutuplaşma denkleminde siyaset üreten AKP, bu çerçevede süreklilikli olarak kendi tabanını diri tutma ve bir şekli ile toplumsal gerilim alanında biat üretme hedefindedir.

Yine bu bağlamda açılması gereken bir diğer nokta da, sürecin tüm bu plansızlığına paralel şekilde, Kürt Ulusal Mücadelesi'nin Rojava'da somut kazanımlara dönmesine rağmen TC'nin bu noktada iş yapamaz ve müdahale edemez oluşudur. Son Suriye seçimlerinde Beşar Esad'ın yeniden hem de % 88.7 oy oranı ile başkanlığa seçilmesi ve cihadist-selefi çetelerin etki gücünü kaybetmeleri bu konuda belirleyicidir.

Zira, ülkemizde de, "barış ve çözüm" süreci gibi bir sürecin başlamasında etkili olan ve AKP'nin "Suriye yönelimi"ne de ruh veren Rojava'daki kazanımların geriletilmesi hedefi, bu tablo içerisinde iyice başarısızlık çamuruna batmıştır. Tüm bu tablo ise, AKP'nin iç siyasete yönelik hedef ve yönelimlerini dizayn noktasında etken olmakta, askıda tuttuğu belirli söylemleri yeniden piyasaya sokmasına neden olmaktadır.

Çocuk katilleri ve körelen vicdanları...

Tüm bu çıkar ilişkileri ve teknik hesaplarla yürüyen siyasal işleyişten ötürüdür ki, AKP temelli işleyen bu aile eylemlilikleri sürecinden de samimiyet çıkmamıştır. Yani, alana çıkan ailelerin duygusal tepkilerinde bir samimiyet söz konusudur fakat "parlayan her şey altın değildir." Bu samimiyeti de, AKP özellikle siyasal çıkarlarına meze etmektedir ki, 19 Mayıs günü başlayan ve sayısı 72'ye ulaşan ailelerin bazılarının çocuklarının uyuşturucu satıcıları tarafından kaçırıldığı, bir kısmının çocuğunun gerilla saflarında olmadıkları bilinmektedir. Ek olarak, polis tarafından tehdit edilen ve bu nedenle eylemi bırak(a)mayan, kendisinin BDP'li olduğunu ifade eden aileler de mevcut-

tur ve burjuva-feodal medya görmezden gelse de, basına yansımıştır.

Bu konuda bir yığın burjuva-feodal medya kalemsörü tarafından konu hükümet cephesinden yazılı basına da böyle servis edilse de, ailelerin bir kısmı BDP'li olduklarını açıklayan ve eyleme ara veren bir basın toplantısı düzenlenmişlerdir. Hatta gerilla saflarına katılan kuzenler Özgür ve Berat Çetiner'in aileleri, anne-baba duygusallığı ile sorunun çözümünü yanlış adreste aradıklarını dile getiren bir basın toplantısını BDP İl Örgütü'nde düzenlenmişlerdir.

Toplantıda, Özgür Çetiner'in babası Murat Çetiner AKP iktidarının çözüm konusunda adım atmadığını belirterek, "Çocuklarımızın dağa çıkmasının nedeni, Kürt sorununu oyalayan, barış ve demokrasinin gelişmesi konusunda adım atmayan, süreci boşa çıkaran sistemin sürdürücüsü olan AKP iktidarının ta kendisidir" şeklinde cümleler sarf etmişler ve çadır eylemlerini de "Oysa tarihi belleklerimiz kurcaladığımızda bu sistemi çözebilmek için kahin olmaya gerek yoktur. Bu devlet 12 Eylül'de Diyarbakır zindanında 18'ine basmayan kardeşlerimizi, çocuklarımızı işkencehane tezgâhlarında kaybetti, kimilerini ise yarım insan haline getirdi. Bu ülkenin başbakanı daha dün kadar 'Çocuk da olsa kadın da olsa gereken yapılacaktır' diyordu. Polisleri ise 28 Mart'ta Diyarbakır'da 10'un üzerinde çocuğu katledip, 18 yaşının altında yüzlerce çocuğu cezaevlerine göndermiştir. Bu çocuklar üzerinde her türlü onarılamaz işkenceler ve onur kırıcı uygulamalar yapılmıştır" dedi.

Yine ailelerden birkaçı, MİT'in zorlaması ile eyleme dahil olduklarını, polisin katılmaları için Ağrı'dan geliş yol paralarını karşıladıklarını belirtirken, bazı ailelerin çocuklarının ise uyuşturucu satıcıları tarafından kaçırıldığı daha sonra medyaya yansımıştır. Ek olarak yayımlanan "çocuklar listesi"nde iki yıldır gerilla saflarında olan, yirmili yaşlarında olan bireyler de mevcuttur ki, bu veriler bile meselenin hükümetçe bir algı operasyonu olduğunu ortaya koymaktadır.

Kürt çocuklarını katletme cumhuriyeti

Aslında burada, tartışmayı kapatmadan önce, T. Kürdistanı'ndaki çocukların durumları konusunda da kısa bir çerçeve çizmek gerekmektedir. PKK'nin de açıkladığı şekli ile gerilla saflarında çocuklar vardır ve bunlar ya geri gönderilmekte ve geri dönmeyi

kabul etmeyenler de çatışmalardan uzak alanlarda barındırılmaktadır. Ancak bunu yaratan nedenler, TC'nin faşist şiddeti ile ilintilidir ve hükümet cephesinden samimiyet(sizliği)inin turusol kağıdı da buradadır.

Bedenine yaşı kadar kurşun sıkılan **Uğur Kaymaz'ı**, 8 yaşında havan topları ile paramparça olan **Ceylan Önkol'u**, **Berkin Elvan'ı**, Pozantı Hapishanesi'nde cinsel istismara maruz kalan, taş attığı için on yıllarca hapis yatan çocukları, Roboski'de katledilen çocukları örnek olarak göstermek bu noktada yeterlidir. Ailelerin oturma eylemi yaptığı günlerde, AKP'li **Bülent Arınç'ın** ekranlarda "örgüt çocukları versin" dediği saatlerde, TC destekli çeteler çocuk-geç demeden Rojava'da katliama girişirken, kimse hükümetin bu yaklaşımında samimiyet olduğunu iddia edemez!

Devletin gerilla saflarından dönen çocuklara nasıl yaklaşacağını, daha geçen günlerde cezası Yargıtay 4. Ceza Dairesi tarafından onanan 17 yaşındaki **Gülsüm Koç'un** aldığı ağır müebbet ve 34 yıl hapis cezası görmekteyiz. Yine 2011'de Bingöl'de PKK'ye katılmak isterken yakalanan ve askerin sırtındaki ceketini vermesi ile "asker şefkati" manşeti ile gündeme getirilen 14 yaşındaki çocuğa verilen 45 yıl hapis cezası da, çok açık ki, devletin geri dönse de Kürt çocuklarını asla sevmeyeceğini ve asla affetmeyeceğini gösteren örneklerdir.

AKP'li kodamanların ve onların yarıdakçı/şakşakçılarının timsah gözyaşlarının mide bulandıran yanı tam da bu kadar yaşanan acımasız gerçeklerdir. Daha birkaç gün önce Liceli gençleri kalekollara karşı çıktıkları için kurşuna dizilen bir devlet mantığı ve vicdanından "dağdan inen çocuklara" karşı nasıl davranmasını beklersiniz! Onların tek derdi, özellikle Gezi İsyanı sonrası Kürt ve Türk halkı arasında oluşmaya başlayan köprüleri yıkmak ve ırkçı damarı yeniden güçlendirmektir... Tabii ki kendi bekaası için...

AKP, seçimler sürecinde bölge özgülünde aldığı darbelerin yaralarını taşımaktadır sırtında. Kini ve nefretini, bir kez daha özgürlüğü, umudu savaşıla harmanlayıp dağ başlarını fethetmek için yönelmiştir. Ancak, bir kez daha altı çizilmesi gereken nokta, AKP'nin tüm bu debeleniş içerisinde, işlettiği sürecin başarısızlığa mahkum olduğudur. Gezi'de "şişeden çıkan cin" Kürt ulusunun devrimci potansiyeli ile buluştuğu oranda, AKP'nin korkulu rüyası olacaktır.

Daha birkaç gün önce Liceli gençleri kalekollara karşı çıktıkları için kurşuna dizilen bir devlet mantığı ve vicdanından "dağdan inen çocuklara" karşı nasıl davranmasını beklersiniz! Onların tek derdi, özellikle Gezi İsyanı sonrası Kürt ve Türk halkı arasında oluşmaya başlayan köprüleri yıkmak ve ırkçı damarı yeniden güçlendirmektir... Tabii ki kendi bekaası için...

Yeni yol haritası, devletin yeni çizdiği "Menderes" mi?

Kürt meselesinde "yeni bir yol haritası" gündemi işgal etmeye başladı. "Çözüm süreci" denen "milli birlik" politikası açıklandığında tarihler 2009'u gösteriyordu. Devlet, Kürt meselesinde bir yol haritasının olduğunu kamuoyuna ilan etti. Türk egemen sınıfları her süreç değerlendirmesinde de "yol haritalarının" işlediğini, her şeyin güzel gittiğini belirttiler. Yani "kervan yolda diziilir" anlayışında olmadıklarını, her şeyin bir plan program ekseninde yürüdüğünü ifade ettiler. "Çözüm sürecinin" hangi demokratik adımları içerdiğine dair bir şeffaflık yokken çözüm sürecinin Kürt hareketini "çözme" politikası gayet şeffaf şekilde pratikleştirildi. Kürt sorununda "çözüm" adına hak ve özgürlükler bir sır gibi saklanırken, yol haritasında Kürtler KCK operasyonları, gerillaya yönelik imha saldırıları, Paris'e kadar uzanan nokta operasyonları, kalekol-karakol sayısının artırılması, Rojava'da silahlı çetelerin desteklenerek devrimin boğulması ve Barzani ile işbirliği halinde hendek-duvarla kuşatılması gibi saldırılara çokça maruz kaldı.

Şunu artık sadece "çözüm sürecinin" kısa tarihinden biliyoruz ki ne zaman "yeni bir yol haritası" belirleyeceğimiz, belirledik söylemi kamuoyu ile paylaşıldıysa ilk icraatları Kürtlere yönelik askeri, örgütsel ve psikolojik saldırı olmaktadır. Beşir Atalay 1 Haziran'da Kanal-7'de Başkent Kulisi adlı programda 19 Mayıs'ta Başbakan'ın başkanlığında yapılan toplantıda tarihi nitelikte kararlar alındığını, yeni bir yol haritası çizileceğini, sonuca ulaşacak adımların atılma kararı alındığını belirtti. Yine 1 Haziran'da HDP heyetinin Öcalan ile yaptığı görüşmede Öcalan, "en önemli realite, sürecin yeni bir aşamaya gelmiş olmasıdır" diyerek somut adımları içeren bir yol haritası oluşturulacağını vurguladı.

"Yasal çerçeve, demokratik siyasetin önündeki engellerin kaldırılması, hasta tutsaklar, Terörle Mücadele Yasasının bir demokratik ülkeye yakışmayacağına dair vurguları, sınırım kendisinin devlet heyetiyle yaptığı görüşmede de ilk kez bir programa ve takvime bağlanmaya başlamış" diyen Sırrı Süreyya Önder iki noktada devletin adım atacağını ifade ettiğini belirtip sürecin iyi gittiğinin altını çizdi. Bu atılan adımlardan birisini, görüşmelerin yasal dayanağa oturtulması, ikincisini ise görüşmelerin bürokrasiyle sınırlı olmaktan çıkarılıp siyasi heyetler üzerinden yürütmesi diye ifade etti.

Kesişen açıklamalar, devletin tükenmez hileleri!

B. Atalay'ın ve A. Öcalan ile görüşen HDP heyetinin yaptığı açıklamaların muhtevası örtüşüyor. HDP heyetinin açıklamalarına bakılacak olursa birkaç hafta içinde ciddi yeni adımların atılacağı ve tikanlıkların aşılacağı düşünülebilir. Hatta yeni gelişmeleri belirlenen üç aşamalı planın bir türlü geçileme-

yen ikinci aşamaya geçişi olarak yorumlayanlar da var.

Hükümet ve Öcalan'ın yaptığı bu yeni açıklamalar, yeni gelişmelerin habercisi niteliğinde. Ancak bu yeni olası gelişmelere şüpheyle bakmak için de çok gerekçe var. **Birincisi**, genelde Türk devleti özeldi ise AKP hükümeti iflah olmaz şekilde yalan, hile ve entrikacı bir karaktere sahiptir.

İkincisi, AKP "kamuoyundan" nabız almadan hiçbir adım atmama özelliğine sahiptir. Kamuoyuna açtığı bir tartışma o fikrin aynı zamanda olgunlaşması adı altında bıktırıcı ve iflah olmaz bir oyalama haline gelmektedir. Eski olan ne varsa yeni adı altında adeta sürdürülerek tartışmaya açılıyor ve bu arada kayda değer hiçbir adım atılmayarak sürekli zaman kazanılıyor.

Ki bunun işaretleri şimdiden var. 2 Haziran'da hükümet sözcüsü Bülent Arınç konuyla ilgili bir yasal düzenleme çalışmasının gündemde olmadığını belirterek B. Atalay'la "koordineli" bir şekilde çelişkiye düştü. Yine Amed'de konuyla ilgili **yine yeniden** bir "çalıştay" yapılacağı ilan edildi. Bu yöntem AKP açısından her daim konuyu tartışarak zaman kazanmanın bir taktiği olmuştur. Muhtemelen "çözüm süreci" bu tartışmalarla tüketilirken Haziran sonunda meclisin kapanması, C.başkanlığı seçimi vs. bahane edilerek hiçbir adım atılmayacaktır 2-3 ay içinde. Sonrası içinse AKP "Allah kerim" diyecektir.

Üçüncüsü, Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi Kürt meselesinde kritik bir eşığa gelinmiş ve süreç mevcut haliyle yönetilemez hale gelmiştir. Bu durum yeni bir kısa vadeli zaman kazanmak için pratiği olmayan ama vaadi bol bir somut program ekseninde oyalama taktiğine hükümetin ihtiyaç duymasıdır. Bu gereksinim "yeni" adı altında bildik taktiğin uygulanması potansiyeli taşımaktadır.

Barışın gölgesine sığınan saldırılar!

Devlet "umut" vaat eden yeni yol haritası açıklamaları yaptığında, o vaatten önce askeri, örgütsel ve psikolojik saldırı geliyor. Bu yasa yine şaşmadı. B. Atalay'ın tarihi diye nitelediği 19 Mayıs toplantısında belli ki yeni saldırılar da kararlaştırılmış. B. Atalay; "Biraz daha ciddi adımlar atılmaya başlayınca, yine birileri bunu sabote etme yönünde farklı provokatif davranışlara ve tutumlara giriyor" (Kanal-7, 1 Haziran) diyerek meşru, haklı, demokratik eylemlere saldırarak yeni süreçte Kürtlerin mücadelesinin karşısına yine "çözüm sürecini", "yeni süreç" argümanını dikmekten geri durmamıştır. "Müzakerede" yeni yol haritası açıklamalarından önce Lice'de kalekol protestosunda halka saldırı ve saldırının katliama evrilmesi, çocuğu gerillaya katılan ailelerin çocuklarının geri gelmesi taleplerinin medya tarafından birden gündemin ilk sırasına taşınması, buna T. Erdoğan'ın

Sürecin tıkanıp, Kürtlerin mücadelede yeni bir ivme yakalama noktasına geldiği aşamada devlet bu azmi kırma hesabı yapmaktadır... Ancak bu yeni sürecin siyasal olarak Kürtler lehine yeni kazanımları da içereceği açıktır. Kürt ulusal hareketi meşruiyet sınırını genişletecek, siyasal özgürlük ve yasal kazanımlar artacaktır.

üst perdeden katılarak psikolojik savaşa girişmesi, Rojava sınırında geçişlerde hedef alarak Kürtlerin katledilmesi gibi gelişmeler yaşandı. Bu arada TC'den bağımsız olmadığından şüphe duyulmayan Barzani'nin KNK ve PÇDK'ya yönelik saldırıları da bu süreçte gerçekleşti. T. Erdoğan ailelerin talebi üzerinden HDP'ye "gidip bu çocukları getirin yoksa biz B ve C planlarımızı uygulayacağız" diye tehdit savurdu. Bu tehdidin askeri saldırıya dönüşmesi, HDP'ye yönelik üstenci psikolojik saldırısı esastır. Bu devletin klasik mücadele biçimlerinden biridir.

Devlet "diyalog ve barış sürecine" eş güdümlü olarak elindeki tüm şiddet araçlarını hiç esirgmeden kullanmaktadır. Bu açıdan devlet Kürtlerle mücadeleyi çok yönlü ele alarak kavradığını "entegre" strateji olarak ifade ederek göstermiştir. Bunun yanında "barış ve çözüm süreci" adı altında gerek Kürtlerin gerekse de diğer tüm toplumsal kesimlerin mücadelelerini süreci provoke etmek, sürecin karşıtı olmakla suçlayarak kırma çabasından hiç geri durmamıştır. Adeta süreç demagojisiyle tüm mücadeleleri esir almaya, kendisine mahkum etmeye çalışmıştır. Bu durum özellikle son bir yıldır Kürtler üzerinde etkili de olmuştur. Ki 28 Mayıs'ta Hüseyin Ali, Gündem gazetesinde "Şöyle olursa, böyle olursa süreç bozulur demagojisi Kürt Halk Önderi'nin ve Özgürlük Hareketi'nin öngördüğü süreci geliştirmez" diyerek geçen 1,5 yıllık süreçte AKP'nin psikolojik saldırıları ile çözüm sürecine kendine nasıl zırh haline getirdiğini ve mücadelenin ivmesini nasıl düşürdüğüne dikkat çekmiştir.

"Yapıcı belirsizlik" mi? "Yıkıcılığı belli" faşizm mi?

Hiç kuşkusuz içinden geçilen tarihsel süreç Kürt meselesi bağlamında TC'nin lehine değil Kürtlerin lehine gelişmektedir. Yani diyalog ile sorunun yeni bir denge kurulması en çok da TC'nin gereksinimidir. Oysa bu gerçek-

lik pratikte farklı yaşanmaktadır. Hassas olan, sürece dair tavizlerle barışçıl yol uğrunda sorumlu yaklaşan Kürtler olmaktadır. Devlet ise olabildiğince sorumsuz, saldırgan ve provokatiftir.

Şimdi sürecin tıkanıp, Kürtlerin mücadelede yeni bir ivme yakalama noktasına geldiği aşamada devlet bu azmi kırma hesabı yapmaktadır. Yeni yol haritası ve tarihi toplantıların bu amaç doğrultusunda şekillendiğinden şüphe duymamak gerekir. Ancak bu yeni sürecin siyasal olarak Kürtler lehine yeni kazanımları da içereceği açıktır. Kürt ulusal hareketi meşruiyet sınırını genişletecek, siyasal özgürlük ve yasal kazanımlar artacaktır.

Bu yeni denen sürecin esas amacının **birincisi**, Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi Kürtlerin desteğini alma çabasıdır. Yeni yol haritasını kurmayları ve Kürt hareketi üzerinden yaygınlaştırarak Kürtlerin desteği alınmaya çalışılıyor. Kendisi ise doğrudan Kürt hareketine karşı zehirli, şoven ve saldırgan bir dil kullanarak şoven tabanının tepkisini azaltma gayretindedir. Bildik bir oyun kurgusudur bu.

İkincisi, Kürtlerin atılmayan adımlara karşı tepkisi ve yükselme eğilimi gösteren mücadelesinin kırılması amaçlıdır. Gerçekten devlet açısından yeni bir yol haritası oluşturma süreci örgütleniyorsa, bu örgütlenme sürecinin önemli bir ayağının Kürtleri zayıf düşürme ve pazarlık gücünü üstün tutma olacağı açıktır. Sürecin bu evresi "yapıcı belirsizlik" olarak da tarif ediliyor. Sürecin belirsizlik içerdiği doğrudur ama yapıcı denen şeyin devletin kendi bekası için geçerli olduğu, Kürtler içinse bunun yıkıcı olan yanı plan içindedir. Bunun için her türlü şiddet aracını ve psikolojik mücadeleyi kullanacağı da görülmelidir. Dün nasıl bunu katliamlarla, tutuklamalarla yaptıysa bugün de aynı dozda olmasa da yeni saldırganlıklarla gerçekleştirmekten geri durmayacaktır.

Gezi'den Soma'ya bir yıl...

H. Merkezi: Gezi İsyanı'nın 1. yıldönümünde Avrupa'da da eylemler gerçekleştirildi. Geçtiğimiz sayımıza yetişmeyen eylemlerden bazıları şunlar:

Fransa

* **Paris:** 31 Mayıs günü Cumhuriyet Meydanı'nda bir miting yapıldı. Paris Takvim Dayanışma Platformu tarafından yapılan etkinlik, saygı duruşuyla başladı. Ortak bildiri Türkçe ve Fransızca olarak okundu. Sonra gençler tarafından hazırlanan bir skeç sahnelendi. Ayrıca etkinlikte şiirler de okundu.

* **Bordeaux:** YDG'nin çağrısıyla Gezi isyanı yıldönümü nedeniyle yürüyüş yapıldı. Stalingrad Meydanı'nda buluşan eyleme **Devrimci Hareket** de destek verdi. Kalabalık ve coşkulu kitle, Türk Konsolosluğu'na kadar sloganlar ve marşlar eşliğinde yürüdü. Soma katliamı ve Rojava'daki vahşete değinen Partizan ve YDG, kavgamızda ölümsüzleşen 5 kızıl karanfili de unutmadı. Saygı duruşundan sonra konsolosluğa, üstünde "**Gezi Şehitleri Ölümsüzdür**" yazılı çelenk bırakıldı.

İngiltere

* **Londra:** 1 Haziran günü Londra Tohum Kültür Merkezi lokalinde düzenlenen anmada, sinevizyon, "**Gezi'den Soma'ya bir yıl**" konulu söyleşi ve müzik dinletisi yapıldı. Açılış konuşması ve Gezi ve Soma'da yitirdiklerimiz anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan anma söyleşiyle devam etti. Gezi sürecinin ardından ise Soma'da yaşanan işçi katliamının nedenleri üzerinde duruldu.

Almanya

* **Hamburg:** 31 Mayıs'ta **ATİF**, **ADHF** ve **AGİF** tarafından örgütlenen mitinge **Partizan**, **YEK-KOM** ve **Halk Cephesi** taraftarları da katıldı. Gezi'de şehit düşenler ve Okmeydanı'nda katledilen **Uğur Kurt** ve **Ayhan Yılmaz** şahsında şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı. Üç kurum adına açıklama ve Demokratik Güç Birliği Platformu (DGBP)'nin Rojava'da gerçekleşen katliamı kınayan merkezi bildirisi kitle ile paylaşıldı.

İsviçre

* **Zürih:** İsviçre Demokratik Güç Birliği 7 Haziran günü etkinlik gerçekleştirdi. **İTİF**'in de içinde yer aldığı Güç Birliği bileşeni kurumların yanı sıra **Partizan**, **MLKP**, **SYKP**, **PDD** de eyleme destek verdi. Gezi şehitleri, Soma'da işçiler, Okmeydanı'nda şehit düşen Aleviler, Serekaniye'deki Kürtler ve tüm devrim ve demok-rasi şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Açıklamanın ardından marşlar, halaylar ve sloganlarla etkinlik bitirildi.

Emperyalistlerin alan tutma-daraltma savaşları

19. ve 20. yüzyıllarda sömürge veya paylaşım savaşlarının genel karakteri askeri işgal ve savaşlardı. Ekonomik siyasi, teknolojik ve askeri nüfuzu elinde bulunduran emperyalist güç diplomatik alanda zaman kaybetmeden askeri müdahaleyi kullanıyordu. 21. yüzyılda, paylaşım savaşları olasılığı ortadan kalkmamış olsa da, stratejik ve jeopolitik bölgelere hakim olma kapsamında **alan tutma** ve **diğer emperyalist gücün alanını daraltma savaşları** ağırlık kazanmıştır. 2000'li yılların başlarından beri renkli devrimler, Kosova'nın bağımsızlık ilanı, Sudan'ın ikiye bölünmesi, Rusya'nın Odesa müdahalesi ve bugün Ukrayna'da yaşanan kriz alan tutma/daraltma savaşlarının örneklerindedir.

Kapitalist sermaye birikim süreci kronolojik olarak takip edildiğinde, emperyalist savaşların da genel karakteri ortaya çıkar. Sömürge savaşları döneminde yeni kâr alanları yaratma ve dünya zenginliğini son sınırına dek fütursuzca sömürmek isteyen ve de sömüren kapitalist sermayenin, rekabet yöntemi ekonomi içi yönetmelerden ziyade ekonomi dışı yönetmelerdir. Kâr ve daha fazla kâr için dünya pazarına hakim olma, hegemonik güç olma askeri savaşları ilk seçenek olarak ele alınmasının zemini oluyordu. Bu zemin sömürge savaşlarının ardından 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşlarını doğurdu. Emperyalist sermaye dünyayı savaş alnına çevirdi.

Paylaşım savaşlarından, emperyalist sermayenin gelmiş olduğu boyut devasa, sermaye fazlası oluşturulan birikim sermayesidir. Bugün atıl kalan, yatırım alanı arayan ama bula-mayan sermaye miktarının 2 trilyon doların üzerinde olduğu tahmin ediliyor. Bunun genel olarak anlamı, dünya pazarlarında paylaşılacak alanların paylaşıldığı ve bu pazarların emperyalist sermaye birikim sürecine yetmediği ve de eskisi gibi azami kâr açısından gönenç günleri yaşamadığıdır. Emperyalist sermayenin dayanmış olduğu sınır, tüm emperyalist devletleri, kendi pazar alanlarını korumaya iterken kapitalist rekabetin kamçısıyla diğer emperyalistlerin alanlarını daraltmaya, belli bir bölgeye sıkıştırmaya itiyor. Ekonomik, askeri, teknolojik ve siyasi anlamda güçlerin dengeli olduğu bu dönemde sömürge savaşları gibi bir savaşın, eskisi gibi sadece bir emperyalist devleti değil savaşa giren tüm emperyalistleri ekonomik olarak çökertecek nitelikte oluşu böyle bir politikayı zorunlu kılıyor. Bugün emperyalist sermayenin geldiği aşamada önündeki en büyük engel yine emperyalist sermayedir. Bu kapitalist üretim tarzının kaçınılmaz bir so-

nucudur. Fakat bu, mutlak anlamda emperyalistler arası savaş çıkmayacağı anlamına gelmez.

Emperyalistler bu sorunu çözmek adına sömürge savaşlarında olduğu gibi birbirleriyle savaşmıyor, alan tutma-daraltma politikasıyla yarı-sömürge ve bağımlı kapitalist ülkelerde muhalif güçleri, yani halkı birbirleriyle savaştırıyor. Alan tutma daraltma politikasının merkezini emperyalist devletlerin çevresindeki yarı-sömürge ve bağımlı kapitalist ülkeler oluşturuyor. Bu ülkeler üzerinde kurulan ekonomik ve siyasi emperyalist siyasi nüfuzla, rakip emperyalist devleti belli bir alan-bölgeye sıkıştırmak, yayılmasını engellen-

da dünya genelinde siyasi nüfuz oluşturma politikası olan alan tutma/daraltma siyasetinde YS-BKÜ'de toplumsal zenginlik açısından var olan farklılıklar (halkın sinir uçlarını) gerici temelde kullanılarak emekçi yoksul halk birbiriyle savaştırılıyor ve birbirine kırdırılıyor. Tarihinde kan ve katliamdan başka bir şey olmayan emperyalizm, emekçi yoksul dünya halklarının, neo-liberal sömürü, emperyalist talan ve aç-susuz sefalet içindeki yaşamı karşısında, sisteme duyduğu öfkeyi de kullanarak, emekçi halkın sömürü düzenine yönelik isyanın-ayaklanmasının önünü de almış oluyor bu politik oyunuyla.

21. yüzyılda, paylaşım savaşları olasılığı ortadan kalkmamış olsa da, stratejik ve jeopolitik bölgelere hakim olma kapsamında **alan tutma** ve **diğer emperyalist gücün alanını daraltma savaşları** ağırlık kazanmıştır.

mek hedefleniyor. Amaç dünya genelinde stratejik ve jeo-politik bölgelere hakim olarak dünya ticareti ve pazarını kontrol altında tutmak, böylece diğer emperyalist devletleri de denetim altına almaktır. Bu politikanın uygulanış biçimi, yarı-sömürge ve bağımlı kapitalist ülkelerdeki (YS-BKÜ) sistem içi muhalif güç odaklarının aktif olarak desteklenmesi ve kullanılmasıdır. ABD emperyalizminin, Rusya ve Çin emperyalizmine komşu olan ülkelerdeki sistem içi muhalif güçleri destekleyerek çıkar-dığı siyasi krizleri (Ukrayna örneğindeki gibi) bunun en somut görünen biçimidir. Renkli devrimlerde olduğu gibi ABD emperyalizminin YS-BKÜ'de kendi kukla devletini kurarak Rusya'yı kuzey kutbuna sıkıştırmak için Ukrayna, Gürcistan ve Kırgızistan gibi Rus emperyalizminin güne-ye açılan içi, muhalif odakları aktif olarak desteklemiştir. Aynı politika Suriye ve İran'da izlenirken, Çin'in Sincan-Uygur özerk bölgesinde, Tayland'da, Mynmbar (Brima)'da da izlenmiştir. Tersinden Rus ve Çin emperyalizmi Latin Amerika'daki YS-BKÜ'le yakın ilişki kuruyor, aynı politika ekseninde.

Emperyalist sermaye birikimini sağlama, hegemonik güç anlamın-

Şairin "henüz en güzel söz söylenmedi" dizesine atıfla henüz en güzel oyun oynanmadı. Emperyalist sömürü ve talan içerisinde, sefaleti, gözyaşını, kanı, katliamları yaşayan dünya ezilen emekçi halklarının oynayacağı, o son sahnedeki devrim oyunu emperyalizmin de tarih sahnesinden silindiği oyun olacaktır. Emekçi yoksul halk kendisine yaşatılan tüm acıların hesabını böyle soracaktır. Ekonomik, teknolojik, askeri ve siyasi tüm gücüne rağmen, dünya halklarının örgütlü gücü karşısında "*Emperyalizm, kağıttan kaplandır*" (Mao).

Çin'de işçi cinayeti: 22 işçi katledildi!

H. Merkezi: Çin'de maden ocağında meydana gelen grizu patlamasında 22 işçinin hayatını kaybettiği öğrenildi. 3 Haziran günü akşam saatlerinde yaşanan patlama sırasında içeride bulunan 28 işçiden 6 işçi ise kurtuldu.

Kömür üretiminin en fazla olduğu ülke olarak Çin'de, iş güvenliğinin sağlanmaması nedeniyle bu cinayetler, sıklıkla yaşanıyor.

Dünyada ve ülkemizdeki toplumsal-siyasal gelişmelere baktığımızda sömürü ve yağma derinleşip yoğunlaşırken baskı ve zulmün pervasızlığından ve hızından bir şey kaybetmeden her geçen gün etkisini artırıp devam ettiğini görüyoruz. Emperyalizm tarihinin en ciddi bunalımını yaşamaya devam ediyor. Çılgınca kasıp kavurduğu dünyamız, bütün canlı varlıkları ile sömürülmekte, yağmalanmakta, tüketilip kıyamete sürüklenmektedir. Bir avuç efendi, uşak ve cellatlar dışında kalan milyonlarca insan için dünyanın sadece yerüstü değil yeraltı da bir cehennem dönüştürmüştür. Durum her geçen gün kötüye giderken keskinleşen ve derinleşen çelişkilerin, bir dizi ülke ve bölgede dipten gelen bir dalga olmaktan çıkıp yüzeye vurduğu bir gerçeklik içindeyiz.

Emperyalist-kapitalist sistemin sonlandırmadan yaşadığı krizlerin ağır sonuçlarını emekçiler yokluk-yoksulluk-işsizlik, ağır baskı ve zulüm koşulları altında yaşamaktadır. Emekçilerin var olan gerçekliğe öfke ve mücadelesi her geçen gün ivmesi artarak yükselmektedir. Dünyaya egemen olan emperyalist-kapitalist sistemin parçası olarak işleyen Türkiye dışlısına, başta ABD olmak üzere bütünüyle emperyalist devletlerin çıkarları ve ihtiyaçlarına göre yön verilmektedir. Geçmişin "usta" bir devamcısı olan AKP hükümeti uyguladığı ekonomik ve sosyal politikalar nedeniyle halk kitlelerinin yaşam seviyesi hızlı bir gerileme içine girmiş, açlık ve yoksulluk sınırı altındaki nüfusta büyük bir artış olmuştur. Tarım ve hayvancılık dahil olmak üzere yaşamın her alanında yıkım ve işsizlik toplumsal dokuda büyük bozulmalara yol açmıştır. Ağır ekonomik sorunlar gelir dağılımında uçurumu büyümüştür. Ahlaki ve kültürel yozlaşma bozulma ve çürümenin

açık resimleri olmuştur.

Faşist Türk devleti ağır sömürü ve yıkım politikasını sürdürebilmek için bir dizi temel yasada yaptığı değişiklik ve düzenlemelerle birlikte yasama-yürütme-yargı kurumlarını dokunulmaz, ayrıcalıklı hale getirmiş, medyayı ise toplumsal gerçekleri gizleyen-çarpıtan-AKP nin bir yalan makinesi durumuna sokmuştur. Hak ve özgürlükler alanına ait ne kadar kısıntı varsa budanıp yok edilmesi gereken görevler arasına dahil etmiştir. Hiçbir söylem ve örtü AKP hükümetinin işçi-emekçi düşmanı, Kürt-Alevi-kadın ve çocuk düşmanı yüzünü gizleyemiyor ve örtüyor. Hiçbir oyalama ve aldatmaya dayalı "açılım politikası" ezilenlere demokrasinin yolunu genişletmiyor.

AKP hükümeti daha fazla baskı, daha fazla katliam politikasına hız vermektedir. Faşist saldırganlığıyla ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci kesimleri hedeflemekten vazgeçmiyor. Ülkemizde bir avuç efendi, uşak ve asalak dışında kalan yüz milyonlarca insan "cehennem" koşullarında yaşamaktadır. Bu durumun her geçen gün daha kötüye gittiği, keskinleşen ve derinleşen çelişkilerin, ezilenler arasında kaynaşmayı, ortak mücadele etme ihtiyacını ve pratiğini artırdığını söyleyebiliriz. Soma katliamıyla birlikte ülkenin her tarafından ve her kesiminden ortaya konan tepki ve öfkeler Kürt ve Türk halkının daha fazla yakınlaşmasını beraberinde getirme zeminini oluşturmuştur. Roboskili anaların, Soma'da yaşamını kaybedenlerin mezarlarını ziyaret etmeleri, protesto gösterileri yapmaları Kürt ve Türk milliyetinden emekçi halkın dayanışmaları açısından oldukça anlamlı bir mesaj olmuştur. Bir kez daha görülmüş ve anlaşılmıştır ki çeşitli milliyetlerden emekçi halkın birbiriyle sorunları dertleri alıp veremeyecekleri hiçbir şeyleri

ÖRGÜTLENMEK ve HAZIRLANMAK!

yoktur. Sömürü ve baskıdan dolayı aynı sorunları, dertleri, acıları yaşayanların bir araya gelip birlikte ortak mücadele etmekten başka bir tercihi olamaz. Sömürünün yoğunluğu zulmün derinliği iki halkın kaderini ve ortak mücadelesini ve kurtuluşunu daha fazla ortaklaştırıp, aynılaştırmaktadır.

Sömürü ve zulüm her geçen gün daha yıkıcı ve imha edici bir tarzda sürmektedir. Kötülüklerle dolu kölece yaşam devam ettikçe kitlelerin öfke ve tepkisi artarak çoğalacaktır. Hak ve adalet arayan, insanca yaşam talep eden herkes devletin saldırı hedefi durumundadır. Halka ve gerçekliğe ait olanlara tahammülü olmayan, insana ait her kıpırdanış ve hareketi kurşun ve zorbalıkla susturmak, bastırıp sindirmek isteyen faşist AKP hükümeti azgınca saldırganlığa devam edecektir. Önümüzdeki süreçte kitlelerin öfke ve tepkileri daha fazla büyüye-artacak, daha fazla kitle sokağa dökülecektir. Sürecin gelişimi bunu gösteriyor. Kitlelerin sokağa taşan ve taşacak olan öfke ve tepkilerini örgütleyip, politik iktidar hedefine yönlendirmek gibi ciddi kapsamlı ağır görevler proleter devrimcileri beklemektedir. İşçiler-emekçiler için bilinçsizlik ve örgütsüzlük hali en kötü haldir. Sınıf bilincine ve örgütlülüğe dönüşmeyen her öfke ve tepki dağılıp sonlanmaya ve yok olmaya mahkumdur. Mevcut gerçeklik karşısında proleter devrimcilerin işçi ve emekçilerle birlikte yapacağı çok şey vardır. **En temel vazgeçilmez görevlerin başında örgütlenmek ve devrimci bir önderlik yaratmak gelemektedir.**

Önderlik ve örgüt sorunu bütün aciliyetiyle kendini dayatmaktadır. Bu görevin nitelikli bir biçim alabilmesinin ön şartı ideolojidir. Kurtuluş yoluna ışık tutan dünya görüşüdür. Buna güçlü ve sağlam bir şekilde sahip olunmadan yol göstericiliğiyle her gelişme ve sorun aydınlatılmadan örgütlenme ve önderlik sorunu çözülemez. İkinci bir şart ise sokağa dökülen her öfke ve tepkiyi politik iktidar mücadelesine çevirmektir. Göreve nereden başlamak gerekir diye sorulduğunda en fazla sömürülen, ezilen, en fazla haksızlığa ve baskıya uğrayanlardan başlamak. Sokakta, meydanlarda, direnişte olanlardan işe başlamak gerekir. İşçilerin-emekçilerin-işsizlerin-Kürtlerin-Alevile-

rin-kadınların-gençlerin yanında, onlarla beraber mücadeleyi ve devrimci bilinci örgütlemektir görev.

"Partilerimiz ülkelerin büyük çoğunluğunda henüz gerçekten komünist partisi değil, gerçekten devrimci ve tek devrimci sınıfın, eksiksiz bütün parti üyeleriyle kitlelerin mücadelesine, hareketine, günlük yaşamına katılan gerçek öncüsü değil. Fakat bu eksikliğimizin farkındayız, bu eksikliği III. Kongre'nin parti çalışması üzerine kararında büyük bir kesinlikle açığa çıkardık. Ve bu eksikliği açacağız." Lenin yoldaşın bu muazzam çözümleme ve görev çağrısına kulak verip, devrimci görevler yerine getirilmelidir.

Sınıf savaşımında, devrim biliminde örgüt yasalarında bitmeyen ve asla tamamlanmayacak iki görev vardır. **Hazırlanmak ve örgütlenmek.** Örgütlenirken hazırlanmak, hazırlanırken başka bir görevi örgütlemeyi düşünmek. Sınıf savaşımına ait her anı her fırsatı her eylemi ve görevi örgütlemek. **Havayı-suyu-ateşi-zamanı-kitleleri-kendimizi-savaşı-direnışı-çatışmayı-devrimi örgütlemek.** En etkili şekilde kitlelere yapılacak olan devrimci propagandayı örgütlemek, onları mücadeleye, gerilla savaşına hazırlamak. Bu ikili görevler iç içedir. Biri diğerinin sonuna konulamaz. Biri esas alınırken diğer unutulup kenara, zamanı belli olmayan bir ana terk edilemez.

Düşünürken-çalışırken örgütlenmek, örgütlenirken düşünmek. Düşünceyi-çalışmayı-çatışmayı örgütlemek, örgütlenirken hazırlanmak. Sınıf bilinçli devrimciler asla tek bir işi yapmayacaktır. Her zaman esas tali olmak üzere ikili işi birlikte ele almalı, ikisini yapmayı hedeflemelidir. "Kitlelerin-yoldaşların mücadeleye hazırlanması açısından örgütlenmedik, hazırlanmadık hiçbir şey bırakmamak" temel ilke bu olmalıdır. Kendiliğindencilik-düzensizlik-dağınıklık-örgütsüzlük-plansızlık ve boşluk sınıf savaşımı açısından ölümdür.

Kitlelerin mücadelesini iktidar savaşına taşımak için hazırlıklarımızı hızlandıralım. Kitlelere güvenelim, örgütleyelim. Devrimin alevlerini örgütlenerek büyütelim! **Gelecek sabırla, inatla zorluklar karşısında yılmayanların yaratacağı değerlerle kazanılacaktır.**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Aziz Akpınar: 17 Haziran 1978'de Tarsus'ta polis tarafından katledildi.

Aziz Araz: Karşı olan Aziz Araz 15-16 Haziran'la ilgili yapılan eylemlerden sonra 16 Haziran 1980'de İstanbul'da gözaltına alınarak işkencede katledildi. Devrimci bir örgüt olan TİKB'nin bir eylemi sırasında bir as-teğmen ve iki erin öldürülmesi üze-

rine devletin yaptığı operasyonda gözaltına alındı. Devlet, intikam histerisiyle TİKB militanı Songül Kayabaşı ile birlikte Aziz Araz'ı vahşi işkencelerden geçirerek katletti.

Özcan Ezigül: 1960 Edirne Uzunköprü doğumlu olan Özcan Ezigül 1980'de Edirne Uzunköprü'de şehit düştü.

17'ler; 17 devrimci yürek

17 Haziran 2005'te Dersim Ovacık Mercan Vadisi kızıla kesmişti. 17 MKP savaşçısı, 17 yiğit devrimci bedenini Dersim'in bereketli topraklarına bırakarak sonsuzluğa uğurlandı.

MKP Merkez Komite üyeleri **Cafer Cangöz**, Aydın Hanbayat, **Alaaddin Ataş**, Çağdaş Can, **Gülnaz Yıldız**, Ali Rıza Sabur, **Cemal Çakmak** ve MKP üyeleri **Ahmet Perkaş**, İbrahim Akde-

niz, **Ökkeş Karaoğlu**, Binali Güler, **Taylan Yıldız**, Kenan Çakıcı, **Dursun Turgut**, Berna Ünsal, **Okan Ünsal** ve Ersin Kantarcı; mücadele azimlerini ardıllarına, yoldaşlarına, siperdaşlarına bırakarak toprakta tohum oldu. 17'ler devrimci güçlerin, işçi ve emekçilerin güçlü sahiplenmesi ve katılımıyla son yolculuklarına uğurlandı. 17'ler halka ve devrime bağlılıkları ile bize daima ilham olacak, güç katacaktır.

Geleneksel Kemalizm'in tabutuna çakılan son çivi:

ÇATI ADAY!

Cumhurbaşkanlığı seçimine yönelik faşist partilerin yoğunlaşması iyiden iyiye arttı. Bu yoğunlaşmada en dikkat çekici olan ise MHP'nin yaptığı hamledir. Devlet Bahçeli bir süredir Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı olamayacağını, olmaması gerektiğini yüksek perdeden dillendiriyor. Ancak sadece Erdoğan'la sınırlı değil bu durum. Bahçeli, Erdoğan dışında herhangi bir AKP'li, CHP'li ya da MHP'li "vatan evladı" Cumhurbaşkanı olabilir demektedir. Yani Bahçeli'ye göre Erdoğan ve Kürtler dışında herhangi bir TÜRK evladı Cumhurbaşkanı olabilir. Tutarlı ve "faşistsek gizleyecek değil" modundaki Bahçeli'nin Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığına yönelik itirazları ise şanına yakışır türdendi.

Birinci nedeni, Erdoğan'ın hırsız ve sicili temiz birisi olmamasıdır. İkinci neden ise Kürt meselesinde Kürt Ulusal Hareketi'yle diyalog kurmasından dolayı ihanet içinde olmasıdır. Her durumda Kürt karşıtlığı ve düşmanlığı üretmeyi beceren 1930'lardan kalma bu faşist kafa, Cumhurbaşkanlığı seçiminde Erdoğan'a itirazında da genel kriterlerinde de bu düşmanlığı çıkarmayı başarmıştır.

MHP'nin çaldığı rol!

MHP, Erdoğan'ın seçilmemesi üzerine kurduğu stratejisini, "çatı aday" girişimi ile bir hamlede de çevirdi. Cumhurbaşkanlığı seçiminin AKP adayının kim olacağı, sonrasında AKP'nin durumunun ne olacağı, başbakanın kim olacağı üzerine odaklanarak adeta AKP'nin peşinen seçim galibi sayıldığı ortamda MHP bu hamlesiyle biraz da olsa tek kutuplu yürüyen bu tartışmaya müdahil oldu.

MHP sadece AKP ekseninde yürüyen tartışmanın yönünü değiştirmedir. Aynı zamanda CHP'nin adeta felç olmuş gibi seyrettiği bu gündemde bu partiden rol çaldı. CHP'den beklenen politik hamle ve alternatif oluşturmayı ondan önce davranarak bir nevi "aktif Erdoğan muhalefeti" konumunda bir adım öne geçti. Bu açıdan CHP'nin var olan zavallılığına bir projektör de MHP tuttu. Ama MHP'nin bu hamlesi CHP'yi de iteledi. Onlar da Bahçeli gibi çatı vs. demeden benzer bir anlayışla "bi zahmet" bir dizi ziyaret ve görüşme süreci başlattı.

MHP'nin çatı aday projesini kısaca hatırlamakta fayda var. Toplumun % 64 sağ-milliyetçi-muhafazakar, % 36 sol-laik diye tasnif ederek, bu kesimlerin toplamda % 66'sının oyunu alacak bir aday belirlenmesidir. Adayın özellikleri muhafazakar, milliyetçi, maneviyatçı, laik, demokrat özellikleriyle bilinen saygın, "cumhuriyetin değerlerini içine sindirmiş" bir devlet adamı olması-

Çatı adayını cilalayarak gündemde tutan medya bir yandan Kürt meselesini toplumsal yapının ve siyasal yaşamın en önemli sorunu olarak tartışırken, diğer yandan MHP'nin Kürt düşmanlığını körükleyen bu yaklaşımını Cumhurbaşkanlığının alternatif anahtarı olarak ele almaktan geri durmadı.

dır. Böylesi bir adayın Erdoğan ya da onun göstereceği/belirleyeceği bir aday karşısında şansının olacağı vurgulanarak tartışmaya açıldı.

Çatıyla üretilen Kürt düşmanlığı!

MHP, çatı aday meselesini ortaya atıp yetim de bırakmadı. Bu önerisini sahiplenerek, kamuoyu oluşturma çabalarına uygun olarak "a-sosyal" genel başkanına rağmen azımsanmayacak ziyaretlerde bulundu, bulunuyor. Eski Cumhurbaşkanları, kitle örgütleri, siyasi partiler (HDP ve AKP hariç) ziyaretleriyle önerisini gündemde tutmayı başardı. MHP'nin bu süreci örgütlerken her adımında Kürt düşmanlığını da gözeterek hareket ettiğini belirtmekte fayda var. Kürtleri çatının dışında tutmaktan hicap duymadı.

Göstermelik düzeyde, "zamanın ruhuna" uygun olan dostlar alışverişte görsün misali düzeyinde dahi Kürtlere bir kapı açma gereği duymadı. HDP'yi görüşülecek partiler arasına almaya bu tavrının altını çizmiş oldu.

MHP'nin bu Kürt düşmanlığını pekiştiren ve sağlaştıran tavrına medya da su taşımaktan geri durmadı. Çatı adayını cilalayarak gündemde tutan medya bir yandan Kürt meselesini toplumsal yapının ve siyasal yaşamın en önemli sorunu olarak tartışırken, diğer yandan MHP'nin Kürt düşmanlığını körükleyen bu yaklaşımını Cumhurbaşkanlığının alternatif anahtarı olarak ele almaktan geri durmadı. Bu riyakar tutumda hiç kuşkusuz Kürt

düşmanlığı ile şekillenen Türk şovenizminin yedekte tutulması, hatta daha da pekiştirilmesi hedefi vardır. Her ağzlarını açtıklarında kutuplaşma, ötekileştirme durumuna saldıran, tüm toplumun kaynaşmasından bahsederek "demokrasi" dersi verenlerin çatı aday anlayışında şovenizme beşiklik yapması, gerçekliğin yaldızlı söylemlere nasıl galebe çaldığını göstermiştir.

Çatı aday arayışı: Siyasal yenilginin ilanıdır!

Çatı aday anlayışına CHP de olumlu baktığını ifade etti. Bahçeli ve Kılıçda-roğlu bu ekseninde bir görüşme gerçekleştirdi. Bir görüşme daha yapmaları bekleniyor. CHP'nin, MHP ile Cumhurbaşkanı olacak kişinin taşıması gereken kriterlere olumlu baktığı da deklar edildi bu görüşmede.

Bu tartışma ekseninde bazı gerçekler ortaya çıktı. **Birincisi**, Cumhurbaşkanlığı meselesi ekseninde AKP dışındaki tüm faşist partilerin ortak bir kriteri belirlenmiş oldu. O da klasik ulusalcı, laik Kemalist özellikleri taşıyan bir kişinin bırakın cumhurbaşkanı, faşist cumhuriyetin dahi başına geçemeyeceği kesin şekilde teyit edilmiştir. Bu bağlamda "geleneksel Kemalizm'in" tabutuna bu vesileyle son çivi de çakılmıştır. Çiviye MHP tutmuş CHP de çakmıştır.

İkincisi, hükümeti ve muhalefetiyle ortaya konan Cumhurbaşkanı kriterlerinin 12. "Cumhurbaşkanının" da en gerici ve faşist özellikleri bağrında taşıyan birisi olacaktır.

Üçüncüsü, MHP ve CHP tarafından belirlenen temel kriterler ve özelliklerin siyasal karşılığı esasen AKP çizgisidir. Bu bağlamda CHP ve MHP'nin AKP'de cisimleşmiş siyasal çizgiye bu vesileyle teslim olması söz konusudur. Bu nitelikleri ve özellikleri taşıyacak kişinin kim olacağı ise önemli olmakla birlikte, genel siyasi sürecin karakterinin gerçekliği açısından önemli değildir. Ortaya çıkan durum, yaşanan tartışma özelde CHP'nin siyasal ve ideolojik olarak kesin yenilgisi niteliğindedir. Cumhurbaşkanlığı seçimini kim kazanırsa kazansın bu böyledir.

Dördüncüsü, ortaya konan ve ortak mutabakata varılan siyasal ve ideolojik kriterler artık çürümekte olan, yozlaşmışlığı yeni tescillenen kriterlerdir. Bu bağlamda CHP ve MHP'nin trajedisi çürüten, yozlaşan ve artık düşme eğilimi içinde olan bir anlayışa sarılmalarıdır.

Beşincisi, bu yozlaşan, çürüyen, iflas eden ve hızla irtifa kaybeden neo-Kemalizm paradigması devletin baskın olan konjonktürel ideolojisidir. MHP ve CHP'nin buna teveccühü ise tam da artık devletin bu ekseninde yürüme iradesinden kaynaklanmaktadır. CHP ve MHP'nin üç aşağı beş yukarı hükümet olduklarında mevcut çizgide yürüyeceklerinin de teyididir. Ancak bu durum AKP ile çeşitli biçimlerde sert ve acımasız bir hesaplaşmaya girmeyecekleri anlamına da gelmemektedir.

"Tatava yapma, yık geç"

MHP'nin formüle ettiği ve CHP'nin de formülsüz şekilde savunduğu bu çalışmanın nasıl bir sonuç üreteceğini pratik gösterecektir. Bu proje ve çalışmanın "Erdoğan karşıtlığına" oturan gerici, faşist bir proje olduğu açıktır. Çıkaracağı adayların da bu anlayışı temsil edeceğinden şüphe yoktur. Genel siyasi çizgisi ise Erdoğan'ın karikatürü gibidir. Belki biraz daha az yıpranmış, daha az hoyrat ve pislikleri deşifre olmamış bir kopyası olacaktır.

Erdoğan'a olan toplumun geniş kesiminin öfkesi ve bir kısmının şüphesinin desteği ile daha fazla Kürt düşmanlığı ekseninde Türk şovenizminin etkisi altında olan toplumsal kesimleri de kazanarak başarmayı hesaplamaktadırlar. Bu proje çürüten, yozlaşan ve artık elle tutulur yanı olmayan bir siyasi çizgiyle yeniyi arayan, mevcut olan sisteme Erdoğan üzerinden karşıtlık geliştiren ve sürekli ve kararlı bir eğilimle devrimci zemine kayan kitlelerin örgütsüzlüğünü kendine yedekleme mücadelesidir. Çürümüşle yeni ve devrimci eğilim içinde olan arasına kurulmaya çalışılan çürük köprüyü örgütlenerek, savaşarak yıkmak parçalamak devrimci bir sorumluluktur.

“Daha fazlasını yapabilmek için çabalayacağız”

H. Merkezi: E-posta yoluyla elimize ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO)'ya bağlı gerillalar, komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlük yıldönümüne ilişkin çeşitli eylemler gerçekleştirdiler. Gerillaların eylemleri arasında 19 Mayıs günü Dersim'de yol kesme eylemi de vardı. Yine elimize e-posta yoluyla ulaşan bir haberde bu yol kesme eylemini gerçekleştiren gerillalarla bir söyleşi gerçekleştirilmiştir. Bu söyleşiyi sizlerle paylaşıyoruz:

“Halkımıza ve partimize güven tazelendi”

- 18 Mayıs ile ilgili bir süreç işlettiniz. Süreçte neler yaptınız?

Münire: Doğru, kampanya tarzı bir çalışma yaptık. İlk olarak, DBK'nin (Dersim Bölge Komutanlığı) bildirilerini köylerde dağıttık. Köylülerle buna dair sohbet ettik. Olumluydu genel olarak. İki ayrı yere pankartlarımızı astık. Biri Hozat-Merkez yoluna, diğeri Ovacık-Merkez yoluna asıldı. Ana Fatma Ziyareti'ne asılan pankart Merkez'e yakın olması açısından olumluydu. Bunlar dışında Hozat-Merkez yolunda yol kesme eylemi gerçekleştirdik. Yolu 1 saat tuttuktan sonra bıraktık. Kitleye bildirilerimizi dağıttık. Kısa bir anma yaptıktan sonra eylemi sonlandırdık. Süreç böyleydi esasta.

- Yol kesme eylemini ilk kez gerçekleştirdiniz. Duygu ve düşüncelerinizi biraz anlatabilir misiniz?

Münire: Evet, ilk kez gerçekleştirdik. Heyecan verici bir eylemdi. Yolu 19 Mayıs günü saat 15.15 sıralarında kestik. Kitleyi pankartımızın olduğu alana topladık. Soma, Ulusal Sorun ve 18 Mayıs ile ilgili genel A/P yapıldı. Ardından kitleyle sohbet ettik. Gerçekten güzel bir eylemdi. Halkın bizi sahiplenmesi sloganlarımıza eşlik etmesi, bildirilerimizi alkışlarla selamlaması hepimizi çok etkiledi. Hepsini partimizin bölgede kanla, canla ödediği ve ödettiği bedellerin bize mirasıdır.

İbrahim yoldaşın böyle sahiplenilmesi çok gurur verici. Eylemi ilk kez yapıyor oluşumuz da ayrı bir heyecan kattı. Eylemde bulunan gerillalardan biri olmak bence şanslı. A/P görevi bana verilmişti. Bir kadın olarak böyle bir görevi almak bana çok şey kattı. Kitle de olumlu etkilendi (özellikle kadınlar). Partimiz militanı olmanın ve böylesi saygı duyulan- sahiplenilen önderimizin ardılı olmanın ağırlığı farklı duygular yaşattı bize gerçekten. Halkımıza ve Partimize olan güvenimiz tazelendi bir kez daha.

Muharrem: Gerilla alanında atılan her adım önümüze yeni görevler koyuyor. Dün belli sebeplerden dolayı

eylemler yapamazken bugün önümüze koyduğumuz görevleri ufak tefek eksiklikler çıksa da yapabiliyoruz. Bu eylemi de ilk kez yapıyor oluşumuzun acemiliği ve olanaklarımızın sınırlılığı eylemi yapmamızın önünde engel olamadı.

Pankart yapımından, arazi keşfi-mize, savunma hattımızdan geri çekilmeye kadar kolektif çalışma tarzıyla hatalarımızı en aza indirmeye çalıştık. Eylemin 18 Mayıs vesilesiyle olması ve yol kesmeyi ilk kez yapıyor oluşumuz ayrı bir heyecan kattı. Bu eylem bize deneyim açısından çok şey kattı.

Nergiz: Eylem heyecan vericiydi. Eyleme yeni bir gerilla olarak katıldığım için ayrı bir duygu da vardı. Ben savunmada görev almıştım. Gelecek düşmana sıkacaktım yani. Silahımı kullanacak olmam da heyecan katıyordu. Kitlenin partimizi sahiplenmesi çok etkiledi bizi. Alkış seslerini duyunca epey duygulandık.

“Gerilla olmak hepimize çok büyük yük yüklüyor”

- Kitlenin tepkisi sizi epey etkilemiş. Neler hissettiniz?

- Ben yol hattında savunma-daydım. Acaba halk bizi nasıl karşılayacak merakı vardı. İlk araç geçtiğinde içimi ısıtan bir gülümsemeyle karşılaştım. O gülüş heyecanımı aza indirdi. Her gelen, TİKKO gerillası olduğumuzu öğrenince daha sıcak davrandı. Yoksul halkımız elinde ne varsa bize ikram etti. Anaların sıcaklığı dikkat çekiciydi. Bazı kadınlar A/P yapan kadın yoldaşı dinliyor, bir yandan da zembul topluyordu. Benim durduğum yerden kitle gözüküyordu fakat sesleri geliyordu. Sloganlara eşlik etmeleri, bildiriye alkışlamaları bende tarif edilmez bir duygu yarattı. Tüylerim diken diken oldu. Yolu trafiğe açtıktan sonra her geçen aracın selam vermesi güzel bir duyguydu.

Münire: Elbette etkilenmemek mümkün değildir. Sarılanlar, tebrik edenler, ellerinde ne varsa vermeye

çalışanlar. Özellikle kadınların bizi görünce gözleri parladı. Kadınların yaklaşımları çok daha ileriye. Eylemde kadın yoldaşların oluşu da onları etkiledi. Onlar kadar biz de etkilendik. Dersim halkının Partimize ve İbrahim yoldaşa karşı beslediği sevgiyi bir kez daha gördük. O görüntüler bize “bu halktan bir şey olmaz” diyen küçük burjuva anlayışlara karşı neden diri olmamız gerektiğini çok iyi anlatıyordu bence.

Nergiz: Ben de yoldaşlar gibi çok etkilendim ve heyecanlandım. Halkımızın bu tepkisinden sonra görevimizin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gördüm.

- Eylemde Soma işçilerini andınız. Bununla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Münire: Soma katliamı canımızı yakan bir olay oldu. Eylemde onları da anmamak eksiklik olurdu. Bu yüzden andık. Her şey ortada aslında açık bir katliam bu! Bu durumu utanmadan savunma acizliğine düşen AKP iktidarının köşeye sıkışmışlığı da ortada söyleyecek şey hesabın sorulacağına dair sözümüzdür. Devlet saldırılarını sürekli artırıyor. Bu saldırıları halkımızla birlikte göğüsleyip devleti yerle bir edeceğiz. Buna inancımız tam! Bunun için savaşıyoruz/savaşacağız.

- Ekleyecek bir şeyiniz var mı?

Münire: Attığımız her adım bir şeyler yaratıyor. Artı olarak ekleniyor hanemize. Dersim'deki uzun yokluğumuzun sonrası, Karadeniz süreci sonrası buralara gelebilmek çok güzel. Verilen emeklerin sonucudur. Bunda özellikle Beşlerin rolünü göz ardı etmemek gerekiyor. Ancak şunu biliyoruz ki; hızımız yeterli değil. Sınıf mücadelesi gittikçe ivmeleniyor. Çok daha hızlı hareket etmeliyiz. Bütün çabalarımız da buna yönelik zaten.

Nergiz: Böylesi bir süreçte partimiz saflarında bir gerilla olmak hepimize çok büyük yükler yüklüyor. Bunun bilincinde olarak hareket etmeye çalışıyoruz. Eylemimizi de bu bilinçle yaptık. Daha fazlasını yapabilmek için çabalayacağız.

Gerilladan 18 Mayıs çalışmaları

TKP/ML'nin kurucusu Komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş, halk ordusu gerillalarınca çeşitli eylem ve çalışmalarla anılmıştır.

- 18 Mayıs'a dair TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı (Mayıs 2014) imzalı bildirimiz Hozat Merkez ve Dersim Merkez-merkez köylerinde yaygın bir şekilde dağıtılmıştır.

- 13 Mayıs günü Merkez- Hozat yolu çiçekli Mevkiinde yol üzerine “İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür/ TKP/ML TİKKO” imzalı bomba süsü verilmiş pankart asılmıştır.

-15 Mayıs günü Merkez-Ovacık yolu üzerinde bulunan Ana Fatma Ziyareti'ne “İbrahim Kaypakkaya yaşıyor TİKKO savaşıyor/TKP/ML TİKKO” imzalı bomba süsü verilmiş pankart asılmıştır. Pankart asımı sırasında çevrede bulunanlar çağrılarak bildiri dağıtılmıştır.

- 19 Mayıs günü gerillalarımız İbrahim Kaypakkaya yoldaş ve Soma'da katledilen işçiler anısına yol kesme eylemi gerçekleştirdi. Merkez-Xozat yolu Arman Köyü mevkiinde yol 1 saat trafiğe kapatılmıştır. Saat 15.15 ile 16.30 arası gerçekleşen eylemde “İbrahim'den Soma'ya katleden devlettir. Hesabını soracağız TKP/ML TİKKO” yazılı pankart altında toplanan kitleye sürece dair ajitasyon/propaganda yapılmıştır.

Yapılan A/P'de; partimizin propagandası yapılmıştır. Kaypakkaya yoldaşın görüşlerinin güncelliğini koruduğu vurgulandıktan sonra kitleye partimiz saflarında örgütlenme ve Halk Ordusuna katılım çağrısı yapılmıştır.

Eylemde 18 Mayıs'a ilişkin Bölge Komutanlığı'nın bildirisi okunmuş ve ardından İbrahim yoldaş ve katledilen maden işçileri şahsında devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirilmiştir. Saygı duruşu esnasında Parti Andı okunmuştur. Ve son olarak şehitlerimiz anısına havaya üç el atış yapılmıştır.

Kitlenin bildiriye alkışlarla selamlaması, saygı duruşuna yumruklarını kaldırarak katılmaları ve son olarak parti ve “İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür” sloganlarına eşlik etmeleri dikkat çekmiştir. Kitle dağılırken; arabalardan korna çalarak, el sallayarak savunma güçlerini selamladı. Eylem başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Kalbimize saplandı beş bıçak!

kalbimiz daha güçlü çarpacak!

Acar'ın annesi **Fadile Ana**, "Anne kurbanane! Kıyamam, yatıyorsun, sesini çıkarmıyorsun. Kafanı kaldır, misafirlerine bak. Hoş geldin de kızım. Hepiniz hoş geldiniz, Fatma'nın yerine ben söyleyeyim size. Var olun, iyi ki geldiniz" dediğinde kitle gözyaşlarını tutamadı. "Sana bu yakışmıyor. Sana gelinlik yakışıyor. Kızım, gözünü aç, anne kurban olsun. Onu öpün, o değerlidir, kıymetlidir" diyen annenin dualarının ardından cenaze namazı kılındı.

Daha sonra Fatma'nın tabutu, ara-

larında **Yeni Demokrat Kadınlar**'ın da bulunduğu kadınlar tarafından omuzlanarak "**Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı**", "**Şehid namirin**", "**Kadınlar kavgayı büyütüyor**" vb. sloganları ile cenaze aracına taşındı. Cenaze aracı, çok sayıda araç eşliğinde konvoy halinde, Fatma'yı bekleyen diğer 4 kadın yoldaşını almak için devlet hastanesine doğru yola çıkarıldı. Kitlenin bir kısmı da sloganlarla Sanat Sokağı'na döndü.

Dört kadın gerillanın cenazeleri de hastane morgundan kadınların omuzlarında, sloganlarla araçlara taşındı. Ve burada yine konvoy eşliğinde 5 Kızıl Karanfil, eylemin başlayacağı Sanat Sokağı'na getirildi. Kitle burada pankartları açmış ve sloganlarla beklemekteydi. Yürüyüş boyunca Partizan imzalı Beşler'in fotoğraflarının olduğu "**Halk savaşının beş kızıl karanfili ölümsüzdür**", PŞTA imzalı "**Kalbimize saplandı beş bıçak, kalbimiz daha güçlü çarpacak**" ve YDG imzalı "**Beşlerin acısı öfkemiz, inancı meşalemiz olacak**" yazılı pankartlar taşındı.

Cenazelerin karşılanması için Dersim Merkez Camii'ne götürülmesi ile başladı. Hastaneden alınan Acar, annesinin dua ve ilahileriyle camiye getirildi. Yüzlerce yoldaş onu burada da yalnız bırakmadı ve törene katıldı.

"**Bu toprakların her karesinde nice kızıl karanfilin kanı var**" Yol boyunca ses aracından ajitasyon içerikli konuşmalar yapılarak şiirlerin okunduğu yürüyüşte Cemevi'ne gelinerek burada bir anma gerçekleştirildi. Anmada yapılan açılış konuşmasında, "**Onlar bizim devrim sevdamız, devrim dileğimiz, özlemimiz, devrim emelimiz ve eylemimizdir**" denilerek 5 kızıl karanfil şahsında tüm devrim, demokrasi ve komünizm şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından ilk sözü **Partizan** temsilcisi olarak "**Bundan tam 42 yıl önce, Dersim topraklarında filizlenen Kaypakkaya yoldaşın ideallerini onun yoldaşları bugüne taşıdılar. Bugünden itibaren de yine yoldaşlarının, beş karanfilimizin bize bıraktığı mücadele bayrağını taşımaya devam edeceğiz, ta ki o güzel günler gelene dek**" dedi.

Partizan temsilcisi açıklamasını "**Bu toprakların her karesinde halkımızın, Dersim halkının kanı var. Bu topraklarda nice kızıl karanfilin kanları var. Beş karanfilimizi uğurlarken daha gür ses ve daha emin adımlarla yürüyeceğimize söz veriyoruz**" sözleriyle sonlandırdı. Partizan açıklamasının ardından Gebze Kadın Hapishanesi'nden **Tutsak Partizanlar**'ın yolladığı mesaj okundu.

Dersim Devrimci Güç Birliği adına konuşan BDP İl Başkanı **Ergin Doğru** ise, "**Yüreğimiz kan ağlasa da, bu coğrafyanın bir gerçekliği olan, acıyla umudu büyütmenin pratiğini görüyoruz. Öfkeliyiz, ama biliyoruz ki bu topraklar, bu coğrafya ödenen bedellerle özgürleşir. Kürdistan'da ve Türkiye'de bu bedeli ödeyecek olan da elbette devrimcilerdir**" dedi. "**Türkiye'deki devrim mücadelesinin öncü ve önderlerinden gördüğümüz ve onlardan öğrendiğimiz şey, halk için feda ruhuyla mal edebilmektir. 5 kadın yoldaşımızın da yaptığı buydu**" diyen Doğru, "**Kürdistan'da da Sakinelerin, Zilanların; Dersim'de Barbaraların ya-**

rattığı geleneğin devamcısı olan 5 kadın devrimci yoldaşımız, aslında bu toprakların özgürleşmesi için yapılması gerekeni yaptılar" sözleriyle andı onları ve "**Mücadelemiz çığ gibi büyüyecek**" diyerek açıklamasını sonlandırdı.

Şehitlerden **Gülizar Özkan**'ın dayısı **Hakkı Özkan** da söz alarak "**Ali-boğazi'nden kadın yoldaşlarımızı alıp buraya getirirken hep canımız yandı. Özenle isimlerinin yazılı olduğu mezar taşlarını ise geride kalan yoldaşlarına siper olsun diye bıraktık**" dedi.

Sakine ile komşu oldular!

Buradan beş kızıl karanfilin tabutları yine kadınlar tarafından omuzlara alınarak Dersim Belediye (Asri) Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçildi. Coşkulu sloganların hiç susmadığı yürüyüşte kah Fatma'nın, kah Gülizar'ın, kah Nurşen'in resminin olduğu pankartlar en önde taşındı. En çok da acılı ama mağrur ailelerinin ellerinde...

Kadınların omuzlarındaki cenazeler; Sakine Cansız'ın mezarı başında durarak, "**Sakinelerden 5'lere, kavga sürüyor**" sloganı atıldı.

5 kızıl karanfilin tabutu, yoldaşlarının özeniyle hazırlanmış mezar yerlerine konulurken, TKP/ML militanları sloganlarla mezar başına giriş yaptı. "**Yaşasın Partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, TMLGB**", "**Kadınlar dağlara, kızıl ordu TİKKO'ya**" sloganları atan militanlar "**Beşler kavgamızın sönmeyen meşalesidir**" yazılı TKP/ML TİKKO imzalı pankart açtılar.

Militanlar "**Savaş cephesinde sonsuzluğa uğurladığımız yoldaşlar ölümsüzdür. Onlar silahlardaki mermilerde yaşamaktadır**" diyerek kitleyi saygı duruşuna davet ettiler. Daha sonra alana "**Yaşasın partimiz MLKP**" ve "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları ile giriş yapan MLKP/Kürdistan militanları, devrimci dayanışma örneği sergileyerek "**Yasemin'den Beşler'e Yaşasın Kadın Devrimi**" yazılı pankart açtılar.

"Kafanı kaldır, misafirlerine bak Fatma!"

Anma töreni ilk olarak 5 Kızıl Karanfil'den **Fatma Acar**'ın cenazesinin ailesinin talebi üzerine Dersim Merkez Camii'ne götürülmesi ile başladı. Hastaneden alınan Acar, annesinin dua ve ilahileriyle camiye getirildi. Yüzlerce yoldaş onu burada da yalnız bırakmadı ve törene katıldı.

Ardından **TKP/ML Kadın Komitesi** adına bir açıklama gerçekleştirildi. *"Beşler örgütlenme, önderleşme ve savaşı yükseltme çağrısıdır. Sizleri savaşın en kızıl günlerinde yaşatacağız"* sözleriyle başlayan açıklamada *"Komünist kadınların yürüteceği kavga, sizleri rehber alacak, sizlerin yolunda gidecektir. Sizlerden doğan boşluğu gidermek elbette ki tüm parti kadrolarının ama öncelikle de bizim görevimizdir. Gözünüz arkada kalmayın yoldaşlar. Gözbe-*

beğiniz gibi koruduğunuz parti, emin ellerde zafere yürüyor. Vardık, varız ve sizlerle var olacağız" denildi.

Kadın Komitesi'nin ardından TKP/ML MK'nın açıklaması okundu. *"Eylem'imize, Emel'imize, Özlem'imize, Dilek'imize, Sevda'mıza sözümüz devrim olacak"* sözleriyle başlayan açıklamada, *"Artık daha fazla nedenimiz var. Şimdi onlar gibi olmanın, onlar gibi savaşmanın, onlar için de dövüşmenin zamanıdır"* denildi. *"Halk savaşının kızıl*

bayrakları olan Beşler'in, yoldaşlarımızın savaş çağrısına kulak verme zamanıdır. Onlar için safları sıklaştırmanın zamanıdır" denilen açıklamada, *"Gün bize devrettikleri silahların elden ele geçmesi, savaş sloganlarının dilden dile dolaşması zamanıdır"* denildi. Açıklama sloganlarla sonlandırıldı. Daha sonra kitle hep bir ağızdan Partizan andı okurken, militanlar ise mezarlara TKP/ML bayrağı bıraktılar.

MLKP/Kürdistan militanları da açık-

lamada bulunarak *"Yasemin'den Hasan Ocak'tan, Serkan'dan ve Yılmaz'dan aldığımız güçle alanlarda olacağız. MLKP/K olarak Beşler'in mücadelesini büyüteceğiz. Beşler'in bayrağı bayrağımız, kavgası kavgamızdır. Onlara sözümüz zafere olacak"* dedi.

Cenaze töreninin ardından kitle Cemevi'ne dönerek burada ailelerin ve yoldaşlarının şehitler için verdiği yemeğe katıldı. Cemevi'ndeki yemeğin ardından ise anma etkinliği son buldu.

Şu dağların sırtında 5 yiğit mezarı var!

"Bazı ölümler vardır ki kuş tüyünden hafif; bazı ölümler vardır ki Tay Dağı'ndan daha da ağırdır." (**Mao Zedung**)

Onları tanıma şansım hiç olmadığından anılarını çok dinlemişimdir başka yoldaşlardan. Onların mücadeledeki azmini, davaya olan bağlılıklarını ve insanlara karşı olan mütevaziliklerini büyük bir hayranlıkla anlatır birlikte mücadele yürüten yoldaşları.

Beşlerimizi ilk teslim alacağımızı duyduğumda farklı duygular sarmıştı beni, sevdalandıkları dağlardan onları koparmak ne kadar doğruydum bilmiyorum, ama diğer yandan onlara yakışır bir törenle toprağa verebilmek de eksik bıraktığımız bir görevmiş gibi geliyordu. Haber geldi ve yola çıkma zamanı... Zaman geçmiyor, bitmek bilmiyordu saniyeler, bir de Dersim'e ilk defa gitmiş olmanın verdiği heyecan eklenince dakikalar yıl gibi geldi.

Dersim dağları... Nasıl da belli oluyor güzel insanları kamufle ettiği ve kanla beslediği... Bakıyorum başım hiç aşağı inmiyor, belki dağlara sevdalanmış gerillalar bizi selamlıyordur bir kayanın ya da ağaçların ar-

kasından diye. Sadece ben değil herkesin gözleri dürbün gibi doruklarda daima. Ve Dersim'deyiz artık. Her taraf karakol/kalekol'dan gözüküyor. Ne tarafa baksan düşman kuşatmaya almış Dersim dağlarını.

Gülizar Özkan'ın ablasını gördüm sanki Gülizar oturmuş ve "Ax sodiro"yu söylüyor, uzun uzun seyrettim. Sonunda dayanamayarak yanına gittim. Biraz konuştuktan sonra Gülizar'ı anlatmaya başladı. Gülizar'ın bir dönem çok büyük işkenceler gördüğünü ve komaya girdiğini anlattı. Gülizar gözlerini dahi açamayacak durumdayken bir ara gözlerini açıp ablasına *"Hiçbir şey söylemedim, direndim"* diyerek hafif gülümseme ile geri uyumuş.

Fatma'yı aldık önce. Cenazelerden her zaman ürken ben, en önce atıldım, çünkü biz kadınlar taşımalydık yoldaşlarımızı. Kadın mücadelesinde önderleşmiş ve mücadelemizi dağların doruklarına çıkarmış yoldaşlarımızı kadınlar taşımalydı. Ve ilk slogan **"Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı"**! İşte o zaman daha iyi anlıyorsunuz ölmediğini. Sonra Gülizar'ı, Sefagül'ü, Derya'yı ve Nurşen'i

aldık. Ellerimizle geri diktik filizlenmiş fidanlarımızı toprağa. Hani yaraya tuz basarsın da acısını kimselere tarif edemezsin ya bağırarak istersin, göğüs kafesini yırtana kadar. İşte yoldaşını toprağa kendi ellerinle teslim etmek bu acının bin beteri.

Bir anda ağaçların arasından çıkıp geldiler. Yoldaşlarına orak-çekiçli kızıl bayrakları, halkına da dağ doruklarındaki mücadeleyi getirmişlerdi. İntikam yeminleri edip beş kızıl karanfilimizi ve tüm devrim şehitlerini anarak tekrardan ağaçların arasından gözden kayboldular.

En zor anlardı benim için herkes gitti ve kadın yoldaşlarla kaldık mezarların başında. Ne güzel görünüyordu mezarlar çiçeklerle donatıldığında. Yoldaşlarımız özene özene yaptılar her şeyini. Kafamızı kaldırıp bakamıyoruz birbirimize yarım saat bekledik gidemiyoruz onları orada bırakıp. Ama artık gitme ve kavgaya daha sıkı sarılma zamanıydı. Yolda giderken yoldaşlarımıza türkülerle veda ettik ve başladık, *"Bir türküdür Dersim dağlarında le vay gerillalar savaşıyor"*u söylemeye... (**Bir YDK'li**)

Liseliler Beşler için sokakta

Ankara: Dersim'de 2011 yılında şehit düşen beş kadın gerilla için Liseli YDG tarafından 5 Haziran günü bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Şehit düşen gerillaların hesabını sormak için gerçekleştirilen eylemin yeri cami-cemevi saldırısının odağı, emekçi bir mahalle olan Tuzluçayır'dı.

Liseliler Tuzluçayır Meydanı'nda buluşarak **"Beşler yaşıyor, kavga sürüyor"** sloganlarıyla cami-cemevi önünde konuşlandırılan polis yığınağına yürüdü. YDG'li-lerin sokak girişinde kurduğu barikata; TOMA ile saldıran, çevik kuvvet ve sivil polislerle baskı kurmaya çalışan faşist devlete karşı, liseliler, havai fişek ve molotoflarla karşılık verdi. Eylem esnasında sıklıkla atılan sloganlarla polis daha fazla saldırganlaştı. Polis saldırısına mahalleli de tepki gösterdi.

Berkin'in katili sınıfta kaldı!

Gezi İsyanı'nın ikinci sezonunu geçirdiğimiz bugünlerde, isyanda ön saflarda yer tutmuş liseli gençliğe karne vermeye hazırlanıyor devlet. Bizlere Gezi İsyanı'mızdan sonra bu sene başında getirdiği yeni disiplin yönetmelikleri ve müfredatıyla yıldırımadığı gibi bize vereceği karnenin de değerinin kalmadığını söylüyoruz.

Bizler Berkin'in sıra arkadaşları, yoldaşları olarak asıl karneyi devletin aldığını, katil devletin sınıfta kaldığını vurgulamak ve Beşler'i sahiplenmek amacıyla **"Berkin'in Katilleri Sınıfta Kaldı"** ve **"Beşlerin İnancı Meşalemiz Olacak"** şiarıyla 5 Haziran günü Sarıgazi'de lise çevrelerine yazılamalar yaptık ve pankart astık. Demokrasi Caddesine **"Beşlerin Acısı Öfkemiz, İnancı Meşalemiz Olacaktır"** yazılı

Elazığ'da YDG'lilere baskı

Elazığ Emniyeti, YDG dergisi okuru olan 3 gencin; bu dergiyi okuduğu ve "elinde gezdirdiği" için 6 ekip otosu ve 25 polisle Yıldızbağları Mahallesi girişinde önlerini kesti. Gençlerin "suçu", dergi okumaktı! Ama biliyoruz ki, psikolojik bir baskı ve işkencedir; 3 gence karşı 25 sivil polis ve 6 ekip otosu...

Siyasi bir derginin okunmaması için bu kadar çaba sarf eden ve dergi okurlarını korkutmaya çalışan Elazığ Emniyeti'nin, bu "yoğun" çabalarını; hiçbir zaman torbacılara ya da gençliği yozlaştırmaya çalışanlara karşı kullandığını gerçekten de hiç görmedik! (**Elazığ'dan bir YDG okuru**)

Sarıgazi'de anma

İstanbul: Sarıgazi Munzur Kültür Derneği'nde Beşler için 8 Haziran günü anma etkinliği düzenlendi. Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı, şiirler söylendi.

Gebze Hapishanesi'nde Tutsak Partizan Kadınların anma etkinliklerine gönderdikleri mesaj ve **Nurşen Arslan'ın** 1 Şubat parti ve devrim şehitlerini anma etkinliğinde yaptığı

konuşma okundu.

Beşler'i anlatan sinevizyon gösterimi anmaya katılan kitle tarafın-

dan coşkuyla izlendi. Sinevizyon sonrasında Güzel Ana söz alarak 5 kızıl karanfil için yapılan törendeki duygularını dile getirdi. Ardından Partizan'ın anma etkinliği için hazırladığı mesaj okundu ve onları anmanın Gezi şehitlerini, Som'a da katledilenleri, **Uğur Kurt'u**, Lice'de kalekollara karşı direnişte ölümsüzleşen **Ramazan Baran** ve **Baki Akdemir'i** anmak olduğu ifade edildi. YDG de bir açıklama yaptı.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik@umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsaray Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Şer şer şer, em aşiti naxwazin!”

Devletin Gezi İsyamı'ndan sonra girmiş olduğu sendrom, saldırılarındaki boyut ve pervasızlıkla güncelde kendini gösteriyor. Gezi İsyamı ile birlikte kitleler nezdindeki silkeleniş ve bunun sokaklarda aldığı biçim sistemin tüm kolonlarını sarsmaya devam ederken süreç artık bir yöneteme hali olarak kendini gösteriyor.

Son olarak Lice'de kalekol yapımlarına karşı haftalardır devam eden direniş ayı zamanda Kürt halkının sistemle uzlaşmaz çelişkilerinin belirginleştiğini göstermektedir. Lice gösterdi ve gösteriyor ki katil devletle hesaplaşmadan hiçbir sorun çözülmeyecek.

Çok geçmiş değil üzerinden. Bundan bir yıl önce Gezi İsyamı sırasında yine Lice'de kalekol yapımlarını protesto eden halka hunharca bir saldırı gerçekleştirilmiş ve saldırıda **Medeni Yıldırım** hayatını kaybetmişti. “Medeni'yi sessizce aldınız bugün ise kimseyi sessizce alamayacaksınız” diyen Kürt halkı can bedeli bir mücadele içinde, kalekol yapımlarına karşı direnişte. Ve Lice gösteriyor ki kavga bedelsiz olmayacak.

30 Mart yerel seçimleri öncesi AKP'nin seçim reklamlarında “T. Kürdistanı'nda artık bomba seslerinin yerine inşaat makinelerinin seslerinin 'istihdam' müjdesiyle duyulduğu” propaganda edildi.

Ancak istihdam söylemleriyle yükselen inşaatların aşlında Türk devletinin katliamcı politikalarının bir ürünü olduğu gün gibi ortada. Müzakereden elde edilen atmosfer ile zamanında gerilla güçlerinden kaynaklı çıkamadığı tepelere çıkan ve buralara kalekollar kuran Türk devleti, gerçek yüzünü burada da gösterdi. Hammad-desi kan ve su katılmamış bir katil olan devlet, tüm tasarrufları ile kendi sonunun nasıl olması gerektiğini göstermektedir.

6 Haziran'da Amed'de kendi çalıp kendi oynayarak “Çözüm” Çalıştayı gerçekleştiren AKP, müzakerenin ne amaçla gerçekleştirildiğini de gösterdi. BDP'den bir kişinin dahi katılmadığı çalıştayda süreci kendi imtiyazları doğrultusunda organize ettikleri tescillendi.

Lice'de haftalardır devam eden kale-

kol direnişine silahlarla saldıran TC güçleri **Ramazan Baran** ve **Baki Akdemir** isimli yurtseverleri katlederek kavga davetini yinelemiştir.

Katliamın ardından hem T. Kürdistanı'nda hem de ülkenin dört bir yanında protesto eylemleri gerçekleştirildi. Devletin eylemlere tahammülsüzlüğünü Coleman başta olmak üzere her yerde saldırılarından gördük. Ayrıca Tokat, Sivas, Maraş, İstanbul-Bağcılar gibi Kürt ve Alevi halkının yoğun yaşadığı bölgelerde ırkçı saldırılar da örgütleyen devlet, Kürt halkını yalnızlaştırmaya çalışmaktadır.

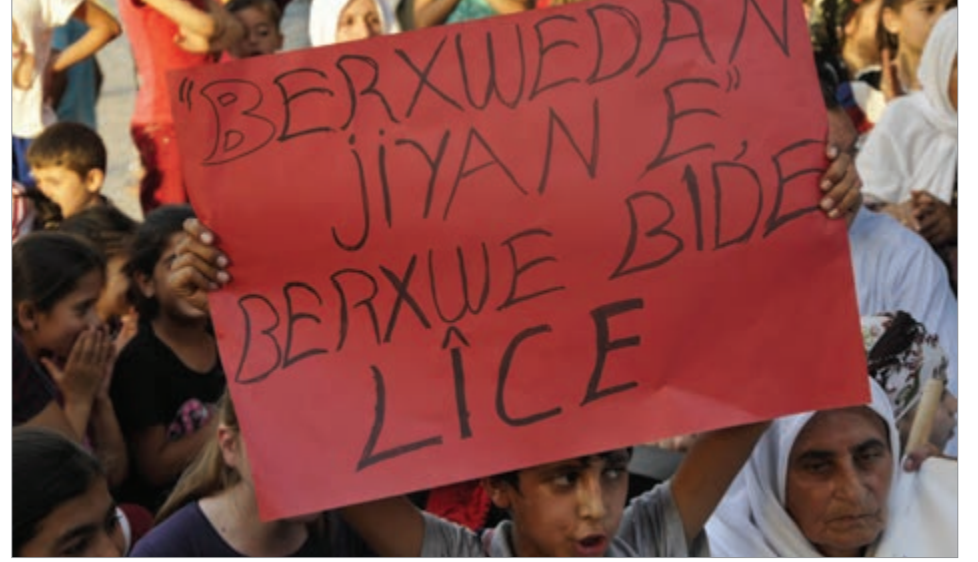
Ama Kürdistan'daki bir saldırıya artık Türkiye'nin dört bir yanından ses vermeye başlandığı bu dönemde işlerinin zor olduğunu söylememiz lazım!

AMED

Ramazan Baran **Amed**'de, Hacı Baki Akdemir ise **Lice**'nin **Hedik** köyünde **8 Haziran**'da toprağa verildi. Ramazan'ın cenazesi on binlerce insanın katılımıyla Fatih Paşa Camii'nden Yeniköy Asri Mezarlığı'na yapılan yürüyüşle toprağa verildi. Yürüyüşte kitle “**Şehid namirin**”, “Şer şer şer, em aşiti naxwazin”, “**İntikam**”, “Amed isyandır, Lice'ye selamdır” vb. sloganlar attı. Yürüyüş güzergahında bulunan devlet lojmanı ve hükümete yakınlığıyla bilinen A-101 isimli market “**Katil Erdoğan**” sloganlarıyla taşlandı.

Mezarlıkta cenaze PKK'lilerin bulunduğu şehitlik alanında toprağa verildiği esnada Ramazan'ın ailesi “**Kî zava, kî zava Ramazan zava**” sloganını atarken halk ise “**Şehid namirin**” diye haykırdı. HDP Genel Başkanı **Ertuğrul Kürçü**'den sonra konuşan Ramazan'ın babası **Cevdet Baran** “*Bugün bir Ramazan öldü, ama bin Ramazan gelir. Buradaki herkes Ramazandır. Kürt halkının başı sağ olsun*” dedi.

Cenaze töreninden sonra kitle dağılırken, Bağlar ilçesi Göçmenler Caddesi'nde yolu trafiğe kapatan gençler slogan atarak katliamı protesto etti. Polisin gençlere gaz bombası ve tazyikli suyla saldırısına gençler taş, molotof kokteyli ve havai fişeklerle karşılık verdi.

İSTANBUL

* **Kadıköy**: 8 Haziran günü Boğa'da buluşan yüzlerce kişi Çarşı içerisinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. “**Kadıköy uyuma Lice'ye sahip çık**”, “**Kürdistan'da taş atan çocuklara bin selam**” vb. sloganların atıldığı eyleme **Partizan** ve **YDG** de katıldı. Kitle, Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na geldi. Buradan Çarşı içine yönelen kitle, sloganlarla dolaşarak cadde üzerinden Boğa Meydanı'na döndü.

ki'na yürüyüş gerçekleştirdi. Parkta yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunuldu. Açıklamadan sonra 10 dakikalık oturma eylemiyle protesto son buldu.

(**Wêranşar'den bir ÖG okuru**)

ANKARA

* **Güvenpark**: Ankara Dayanışması'nın çağrısıyla Güvenpark'ta açıklama gerçekleştirildi. Eylem sırasında “**Em aşiti nexwazin, şer şer şer**”, “Lice'nin hesabı sorulacak”, “**Şehid namirin**”,

“Katil devlet hesap verecek” vb. sloganlar atıldı. Açıklamalar yapıldı.

* Tuzluca'yı:

BDP'nin çağrısıyla Tuzluca'yı Meydanı'nda toplanan ve içlerinde **ESP**, **Partizan**, **BDSP**'nin olduğu kitle bir süre meydan yakınlarında sloganlarla yürüdü. Ardından **YDG-H** militanla-

* **Gazi Mahallesi**: 8 Haziran günü HDP tarafından yapılan eyleme polisin saldırmasının ardından kitle de polise karşılık verdi. Eylemde **TKP/ML** ve **YDG-H** militanları alanlara çıkarak polis saldırısına karşılık verdi. Daha sonra **TKP/ML** militanları “**Beşlerden Lice'ye, katil devlet hesap verecek**” yazılı pankart açarak barikatın önüne geçti ve saldırıya karşılık verdi.

* **Bağcılar**: HDP ve BDP'nin çağrısıyla Bağcılar Meydanı'nda buluşan kitle, polisin saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Kitle de taş ve sopalarla karşılık verince kısa süreli bir çatışma yaşandı. Ara sokaklara çekilen BDP'lilere bu sefer de sivil polislerle birlikte, faşist gruplar ve esnaf saldırıya çalıştı.

RİHA (URFA)

* **Wêranşar**: Belediye Med Kültür ve Sanat Merkezi önünde biraraya gelen BDP ilçe örgütü ve 78'liler Derneği üyeleri, Lice katliamını kınamak amacıyla sloganlar eşliğinde Maliye Par-

rının havai fişek atarak ve “**TC'nin korkusu, YDG-H ordusu**” sloganıyla meydana gelmesiyle, kitle cami-cem evi önüne yapılan polis yığınağına yürüyüş gerçekleştirdi.

Cami-cem evi önündeki polis yığınağına havai fişek, molotof ve taşlarla yüklenildi. Polis ise tazyikli su ve gaz bombaları atarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. **YDG-H** militanları bir süre sonra Tuzluca'yı Meydanı'nda bir yolcu otobüsünü durdurarak, yaktı ve “Lice'deki katliama sessiz kalınmaması gerektiği” ajitasyonlarıyla otobüsü cami-cem evine giden Süleyman Ayten Caddesi'ne doğru sürdü. Polis, çevik kuvvet, TOMA ve akrep eşliğinde saldırıya geçti. Eylemin sonlandırılmasının ardından polisin saldırganlığı devam etti. Saat 23.00 sularında Abidin Aktaş Sokak'a giren çevik kuvvet ve bir TOMA, sokaktaki insanları dağıttı, Halkevleri'nin önündeki duvarda asılı olan devrimci önderlerin fotoğraflarını parçaladı ve sokaktaki çöpleri inceledi.

